

Druga knjiga Samuelova

POGLAVLJE 1

David je čuo o Šaulovoj smrti

1 I dogodilo se, nakon Šaulove smrti, kad se David vratio iz pokolja nad Amalečanima, da je David proveo dva dana u Siklagu.

2 I dogodilo se baš trećega dana da je došao neki čovjek iz Šaulova tabora, i gle, odjeća mu je bila razderana, a na glavi mu zemlja. I bilo je to *tako*, kad je došao k Davidu da se bacio na zemlju i naklonio se.

3 Nato mu je David rekao: "Odakle dolaziš?" A on mu je rekao: "Umakao sam iz tabora Izraelova."

4 Zatim ga je David upitao: "Što se to dogodilo? Molim te, ispričaj mi!" A on je odgovorio: "Narod je pobjegao iz boja, a mnogi su od naroda i pali i poginuli. I Šaul i Jonatan, sin njegov su također poginuli."

5 Nato je David rekao mladiću koji mu je *to* govorio: "Kako znaš da su Šaul i Jonatan sin njegov poginuli?"

6 A mladić koji mu je govorio, rekao je: "Slučajno sam bio na gori Gilboi, i gle, Šaul se upro u svoje koplje, i evo, bojna kola i konjanici žestoko su krenuli za njim.

7 I kad se on pogledao iza sebe, ugledao je mene pa me je zazvao, a ja mu odgovorio: 'Evo me!'

8 Tada me je upitao: 'Tko *si* ti?' A ja sam mu odgovorio: 'Ja *sam* Amalečanin.'

9 Tada mi je ponovo rekao: 'Stani, molim te, nada mnom i pogubi me, jer me obuzela muka, budući da *je* još sav život u meni!'

10 Tako sam ja stao nad njega i pogubio ga zato što sam bio siguran da neće preživjeti nakon što je pao. Zatim sam uzeo krunu koja mu *je bila* na glavi i narukvicu koja mu *je bila* na ruci i donio sam to ovamo svome gospodaru."

11 Tada je David zgrabio svoju odjeću i razderao je, a isto tako i svi ljudi koji *su bili* s njim.

12 I tugovali su i plakali i postili sve do večeri za Šaulom i za Jonatanom, sinom njegovim te za narodom GOSPODNJIM i za domom Izraelovim, zato što su pali od mača.

13 Zatim je David upitao mladića koji mu je govorio: "Odakle *si* ti?" A on je odgovorio: "Ja *sam* sin jednoga tuđinca, Amalečanina."

14 Tada mu je David rekao: "Kako se nisi bojao ispružiti ruku svoju da uništiš pomazanika GOSPODNJEGA?"

15 Nato je David dozvao jednoga od mladića i rekao mu: "Priđi *i* navali na njega!" I on ga je udario tako da je umro.

16 Zatim mu je David rekao: "Tvoja krv na glavu tvoju! Jer su usta tvoja posvjedočila protiv tebe, govoreći: 'Ja sam ubio pomazanika GOSPODNJEGA.' "

David tuguje za Šaulom i Jonatanom

17 Tada je David zatužio ovom tužaljkom za Šaulom i za Jonatanom, sinom njegovim:

18 (Također im je naložio da se nauči sinove Judine *kako koristiti* luk; gle *to je* zapisano u knjizi Jašarevoj.)

19 "Divota Izraelova pogubljen je, gore na uzvišicama tvojim, kako li su pali moćnici!

20 *O tome* ne govorite u Gatu, ne objavljujte *to* po ulicama aškelonskim, da se kćeri filistejske ne raduju, da ne likuju kćer neobrezanih.

21 O gore gilbojske, *neka na vama* ne bude rose, niti *neka ne bude* kiše na vama ni polja s prinositima! Jer je ondje podlo odbačen štit moćnika, štit Šaulov, kao da nije bio uljem pomazan.

22 Bez krvi pobijenih, bez sala junaka, lûk Jonatanov nikad se nije vratio, i mač se Šaulov nikad nije prazan vratio!

23 Šaul i Jonatan, ljupki *su* i dragi *bili* za života svoga, ni u smrti se svojoj nisu odvojili. Od orlova su brži bili, od lavova snažniji!

24 Kćeri Izraelove, plačite nad Šaulom koji vas je u grimiz oblačio, s *drugim* raskošima, koji je zlatni nakit po odjeći vašoj vješao.

25 Kako li su usred boja popadali moćnici! Jonatane, pogubljen si bio na uzvišicama svojim!

26 Potresen sam zbog tebe, brate moj Jonatane, bio si mi jako drag! Ljubav mi je tvoja bila čudesna, nadilazeći i ljubav žene.

27 Kako li su popadali moćnici, i oružje bojno propalo!"

POGLAVLJE 2

David – pomazani kralj Jude

1 I dogodilo se poslije toga da je David zatražio *savjet* od GOSPODA govoreći: "Trebam li uzaći u koji od gradova Judinih?" A GOSPOD mu je rekao: "Uzađi!" Nato je David rekao: "Kamo da uzađem?" A on je rekao: "U Hebron!"

2 Tako je David uzašao onamo, isto tako i njegove dvije žene, Ahinoama Jezreelka i Abigaila, Nabalova žena Karmeličanka.

3 I ljude koji *su bili* s njim, David je poveo, svakoga s njegovim ukućanima, i nastanili su se u gradovima Hebrona.

4 Tada su došli ljudi iz Jude i ondje pomazali Davida za kralja nad domom Judinim. I dojavili su Davidu govoreći: "Ljudi iz Jabešgileada *su bili oni* koji su pokopali Šaula."

5 Nato je David poslao glasnike k ljudima iz Jabešgileada i rekao im: "Blagoslovio vas GOSPOD što ste iskazali tu dobrotivost prema svome gospodaru, *baš* prema Šaulu i pokopali ga!

6 Sada neka vama GOSPOD iskaže dobrotivost i istinu, a i ja ću vam uzvratiti tom dobrotivošću zato što ste tako učinili.

7 Stoga sada neka se ojačaju ruke vaše i budite hrabri, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je isto tako dom Judin pomazao za kralja nad sobom."

8 Ali Abner, sin Nerov, zapovjednik Šaulove vojske, uzeo je Išbošeta, sina Šaulova te ga doveo preko u Mahanaim.

9 I postavio ga je za kralja nad Gileadom i nad Ašhuritima i nad Jezreelom i nad Efrajimom i nad Benjaminom i nad svim Izraelom.

10 Išbošet, sin Šaulov, *bio je* star četrdeset godina kad je počeo kraljevati nad Izraelom, i kraljevao je dvije godine. Samo je dom Judin slijedio Davida.

11 A vrijeme za koje je David bio kralj u Hebronu nad domom Judinim iznosilo je sedam godina i šest mjeseci.

Bitka z Gibeon

12 Zatim su Abner, sin Nerov i sluge Išbošeta, sina Šaulova izašli iz Mahanaima u Gibeon.

13 A Joab, sin Zerujin i sluge Davidove, izašli su i susreli se s njima kod Gibeonskog

jezerca. Zatim su posjeli, jedni s jedne strane jezerca, a drugi s druge strane jezerca.

14 Tada je Abner rekao Joabu: "Neka sada mladići ustanu i *neka* se poigraju pred nama!" A Joab je rekao: "Neka ustanu!"

15 Nato su ustali i izašli na broj: dvanaest od Benjamina koji *su pripadali* Išbošet, sinu Šaulova, i dvanaest od sluga Davidovih.

16 I oni su uhvatili svaki svoga sudruga za glavu i zaboli svoj mač u bok sudruga svoga; tako da su zajedno popadali. Zato je to mjesto prozvano Helkathasurim, što *je* u Gibeonu.

17 I toga dana dogodila se jako žestoka bitka; i Abner i ljudi iz Izraela bili su potučeni pred slugama Davidovim.

18 A ondje su bila tri sina Zerujina: Joab i Abišaj i Asahel; a Asahel *je bio* hitrih nogu kao nekakav divlji jelen.

19 I Asahel je krenuo u potjeru za Abnerom; i kad je krenuo, nije skretao ni desno ni lijevo, od toga da slijedi Abnera.

20 Tada je Abner pogledao iza sebe i rekao: "*Jesi li to* ti, Asahele?" A on je odgovorio: "Ja sam."

21 Zatim mu je Abner rekao: "Okreni se na svoju desnu stranu ili na svoju lijevu i zgrabi jednoga od mladića i uzmi njegovu bojnu opremu!" Ali Asahel se nije htio ukloniti od toga da slijedi njega.

22 Nato je Abner ponovo rekao Asahelu: "Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako da onda podignem lice svoje prema tvome bratu Joabu?"

23 Ali on je odbio ukloniti se. Zato ga Abner udario stražnjim krajem koplja iznad petog *rebra* tako da mu je koplje izašlo van iza leđa: i ondje je pao i umro na tom istom mjestu. I dogodilo se *da* se zaustavlja svatko tko bi došao na to mjesto gdje je Asahel pao i umro.

24 I Joab i Abišaj krenuli su u potjeru za Abnerom. A kad je sunce zašlo, došli su do brda Ame, koji *leži* pred Giamom, na putu prema Gibeonskoj pustinji.

25 Uto su se sinovi Benjaminovi sakupili za Abnerom i postavili jednu četvu te stali na vrh jednog brda.

26 Tada je Abner dozvao Joaba te rekao: "Zar će mač zauvijek proždirati? Ne znaš li da će to na kraju biti gorko? Koliko dugo treba prije nego naložiš ljudima da se odvrte od gonjenja braće svoje?"

27 Nato je Joab rekao: "*Neka* Bog živi, da ti nisi progovorio, zasigurno bi se tek ujutro od ovih ljudi svatko odvratio od gonjenja svoje braće."

28 Tako je Joab zatrubio u trubu i sav narod je zastao te nisu više progonili Izraela i nisu više ratovali.

29 A Abner i njegovi ljudi hodali su kroz ravnicu cijelu onu noć te su prešli preko Jordana. Zatim su prošli kroz sav Bitron te došli u Mahanaim.

30 A Joab se vratio iz potjere za Abnerom: i kad je skupio sav narod, nedostajalo je devetnaest ljudi od Davidovih slugu, i Asahel.

31 A Davidove slugu su potukle Benjamina i Abnerove ljude, *tako da* je izginulo tri stotine i šezdeset ljudi.

32 I ponijeli su Asahela i pokopali ga u grobnici njegova oca koja *je bila* u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć te su u svitanje dana došli u Hebron.

POGLAVLJE 3

Abner se pridružuje Davidu

1 A rat između Šaulove kuće i Davidove bio je dugotrajan; no David je postajao sve jači i jači, a Šaulova kuća je postajala sve slabija i slabija.

2 I Davidu su se u Hebronu rodili sinovi; i njegov prvorođenac je bio Amnon, od Ahinoame Jezreelke;

3 a drugi *je bio* Kileab, od Abigaile, žene Nabala Karmeličanina; i treći Abšalom, sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja;

4 te četvrti Adonija, sin Hagitin; i peti Šefatija, sin Abitalin;

5 te šesti Jitream, od Egle, Davidove žene. Ovi su se Davidu rodili u Hebronu.

6 I dogodilo se, dok je trajao rat između kuće Šaulove i kuće Davidove, da se Abner ojačao u kući Šaulovoj.

7 A Šaul je imao inoću po imenu Rispa, *bila je* kći Ajina; i *Išbošet* je rekao Abneru: "Zašto si ušao k inoči oca moga?"

8 Nato se Abner jako razgnjevio zbog tih Išbošetovih riječi te rekao: "Zar sam ja pseća glava koja na Judi danas pokazuje dobrostivost domu tvoga oca Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; i nisam te predao u ruke Davidove, da me ti me danas optužuješ da sam kriv u vezi te žene!"

9 Tako Bog neka učini Abneru i još više osim ako tako ne učinim njemu, kako se GOSPOD zakleo Davidu:

10 da prenese kraljevstvo s kuće Šaulove i da utvrdi prijestolje Davidovo nad Izraelom i nad Judom, od Dana sve do Beeršebe!"

11 Nato on više nije mogao odgovoriti ni riječ Abneru zato što se ga je bojao.

12 Tada je Abner poslao glasnike k Davidu u njegovo ime, govoreći: "Čija *je* zemlja?" *Isto tako* govoreći: "Sklopi savez sa mnom i evo, moja će ruka biti s tobom da dovede sav Izrael k tebi."

13 Nato je on odgovorio: "Dobro! Ja ću sklopiti savez s tobom! Ali jedno ja tražim od tebe, a to je: nećeš vidjeti lice moje osim

ako prvo ne dovedeš Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš vidjeti moje lice."

14 Zatim je David poslao glasnike k Išbošet, Šaulovu sinu, govoreći: "Predaj mi moju ženu Mikalu, koju sam za sebe isпросio stotinom filistejskih prepucija."

15 I Išbošet je poslao po nju te je uzeo od *njezina* muža, *baš* od Paltiel, sina Lajiševa.

16 A njezin muž je krenuo s njom putem plaćući za njom sve do Bahurima. Tada mu je Abner rekao: "Idi, vrati se!" I on se vratio.

17 A Abner je razgovarao sa starješinama Izraelovim, govoreći: "Tražili ste i u prošlim vremenima za Davida da bude kralj nad vama."

18 Onda *to* sada učinite; jer je GOSPOD rekao o Davidu, govoreći: 'Rukom svoga sluge Davida spasit ću svoj narod Izrael iz ruke Filistejaca i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'

19 Tako je Abner govorio i na uši Benjaminove. Zatim je Abner otišao u Hebron da i na uši Davidove kaže sve ono što se činilo dobro Izraelu, i ono što se činilo dobro svemu domu Benjaminovu.

20 Tako je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi. I David je Abneru i ljudima *koji su* bili s njim priredio gozbu.

21 Tada je Abner rekao Davidu: "Ustat ću i krenuti! I skupit ću sav Izrael k svome gospodar, kralju da mogu sklopiti savez s tobom da ti možeš kraljevati nad svime što poželi srce tvoje." Nato je David otpustio Abnera, te je on otišao u miru.

22 I gle, sluge Davidove i Joab dolazili su iz *potjere* za četom te su nosili sa sobom velik plijen. No Abner nije *više bio* kod Davida u Hebronu, jer ga je on bio otpustio, te je on otišao u miru.

23 Kad je stigla Joab i sva vojska koja je išla s njim, javili su Joabu govoreći: "Abner,

Nerov sin, došao je kralju i on ga je otpustio pa je otišao u miru.

24 Tada je Joab došao kralju i rekao mu: "Što si učinio? Gle, Abner je došao k tebi; zašto *tako* da si ga otpustio te je samo otišao?"

25 Poznaješ Abnera, sina Nerova, da je došao da te prevari i da dozna tvoje izlaske i dolaske i da dozna sve što ti činiš!"

Joab ubija Abnera

26 I kad je Joab izašao od Davida poslao je glasnike za Abnerom, koji ga je doveo natrag sa studenca Sire; no David *o tome* nije ništa znao.

27 A kad se Abner vratio u Hebron, Joab ga je uzeo na stranu, između *gradskih* vrata kako bi s njim na miru razgovarao, i ondje ga je udario iznad petog *rebra* tako da je ovaj umro zbog krv Asahela, brata njegovoga.

28 I kad je kasnije David *to* čuo, rekao je: "Ja i moje kraljevstvo nevini *smo* pred GOSPODOM zauvijek za krv Abnera, sina Nerova.

29 Neka *to* počiva na glavi Joabovoj i na svemu domu oca njegovoga; i neka nikad ne ponestane u domu Joabovu onoga koji ima izljev ili onoga koji je gubav ili onoga koji se oslanja na štap ili onoga koji pada od mača ili onoga koji nema kruha!"

30 Tako su Joab i Abišaj, brat njegov pogubili Abnera zato što je on bio pogubio njihova brata Asahela u boju kod Gibeona.

31 Tada je David rekao Joabu i svim ljudima koji su bili s njim: "Razderite svoju odjeću i opašite kostrijet i zatužite pred Abnerom!" I *sâm* kralj David slijedio je mrtvačka nosila.

32 I pokopali su Abnera u Hebronu; tada je kralj podigao glas svoj i zaplakao na grobu Abnerovu. Nato je i sav narod zaplakao.

33 Zatim je kralj zatužio za Abnerom i rekao: "Zar je Abner umro kao što luda umire?"

34 Ruke tvoje nisu *bile* vezane, niti noge tvoje okovane. Kao što čovjek pada pred ljudima opakim, *tako* si ti pao!" Tada je sav narod ponovo zaplakao za njim.

35 I kad je sav narod došao da ponuka Davida da uzme jelo dok je još dan, David se zakleo govoreći: "Neka mi Bog učini tako i još više ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!"

36 I sav je narod *to* primijetio, i to im se sviđalo, kao i sve drugo što je kralj činio sviđalo se svemu narodu.

37 Jer je sav narod i sav Izrael toga dana spoznao da nije od kralj bilo to da se pogubi Abner, sin Nerov.

38 Tada je kralj rekao svojim slugama: "Ne znate li da je dan danas pao knez i silan čovjek u Izraelu?"

39 I ja *sam* danas slab, premda sam pomazani kralj, a ovi ljudi, sinovi Zerujini, pretvrđi su za mene. Neka GOSPOD uzvрати zločincu po njegovoj zloći!"

POGLAVLJE 4

Ubojstvo Išbošeta

1 A kad je Šaulov sin čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonule su mu ruke i sav se Izrael uznemirio.

2 A Šaulov sin imao dvojicu ljudi *koji su bili* zapovjednici četa; jednome *je bilo* ime Baana, a ime drugome Rekab; *bili su* sinovi Rimona Beeroćanina od sinova Benjaminovih: (jer se i Beerot ubrajao k Benjaminu,

3 a Beeroćani su pobjegli u Gitajim te su postali pridošlice sve do današnjeg dana).

4 A Jonatan sin Šaulov imao je sina *koji je bio* hrom na *obje* noge. Bio je star pet

godina kad je iz Jezreela došla vijest o Šaulu i Jonatanu pa ga je njegova dadilja uzela i pobjegla. I dogodilo se, kako je ona žurila da bi pobjegla da je on pao te postao hrom. A ime mu je bilo Mefibošet.

5 I sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, pošli su i došli za dnevne vrućine do kuće Išbošeta, koji je prillegao na postelji u podne.

6 I oni su došli ondje usred kuće, *kao da* bi preuzeli pšenicu. I udarili su ga iznad petog *rebra*. Nato su Rekab i Baana, njegov brat pobjegli.

7 Jer kad su ušli u kuću, on je ležao na svojoj postelji u svojoj spavaćoj sobi; i oni su ga udarili i pogubili ga te mu odsjekli glavu. Zatim su uzeli glavu njegovu te su prolazili svu noć kroz ravnice.

8 I donijeli su glavu Išbošetovu k Davidu u Hebron te su rekli kralju: "Evo glave Išbošeta, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji je zatražio tvoj život. I GOSPOD je danas osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i na sjemenu njegovu."

9 Nato je David odgovorio Rekabu i Baani, bratu njegovu, sinovima Rimona Beeroćanina, i rekao im: "*Neka* GOSPOD živi, koji je dušu moju otkupio iz svake nedaće!

10 Kad mi je onaj dojavio govoreći: 'Evo, Šaul je poginuo!', misleći da mi donosi dobru vijest, ja sam ga uhvatio i pogubio ga u Siklugu. Taj *je mislio* da ću mu ja dati nagradu za njegovu vijest!

11 Što još *učiniti* više, kada su opaki ljudi pogubili pravednog čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Neću li stoga tražiti krv njegovu iz ruke vaše te vas ukloniti sa zemlje?"

12 Zatim je David zapovjedio svojim momcima pa su ih pogubili i odsjekli im ruke i noge te *ih* objesili nad jezercem u Hebronu. A glavu Išbošetovu su uzeli i

pokopali je u Abnerovoj grobnici u Hebronu.

POGLAVLJE 5

David – pomazani kralj u Izraelu

1 Tada su došla sva plemena Izraelova k Davidu u Hebron te rekla govoreći: "Evo, mi *smo* tvoja kost i tvoje meso.

2 I u vremenima prije, dok je *još* Šaul bio kralj nad nama, ti si bio onaj koji je izvodio i dovodio Izraela, a GOSPOD ti je rekao: 'Ti ćeš napasati moj narod Izrael i ti ćeš biti zapovjednik nad Izraelom!' "

3 Tako su sve starješine Izraelove došle kralju u Hebron te je kralj David sklopio s njima savez u Hebronu pred GOSPODOM; i oni su pomazali Davida za kralja nad Izraelom.

4 Davidu *je bio* star trideset godina kad je postao kralj, a kraljevao je četrdeset godina.

5 U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom.

6 I kralj i njegovi ljudi pošli su na Jeruzalem na Jebusejce, stanovnike te zemlje koji su rekli Davidu govoreći: "Osim ako ne ukloniš slijepe i hrome, nećeš ući ovamo!" Mislili su: "David neće ući ovamo."

7 Ipak David je zauzeo Sionsku tvrđavu, to *jest* Davidov grad.

8 I toga dana David je rekao: "Svaki onaj koji se popne po kanalu za vodu, i pobije Jebusejce, i hrome i slijepe, *koje je* zamrzila Davidova duša, *taj će biti glavari i zapovjednik.*" Stoga se kaže: "Slijepi i hromi neka ne ulaze u tu kuću!"

9 Tako se je David nastanio u tvrđavi i prozvao je Davidov grad. I David je sve unaokolo gradio od Mila pa unutra.

10 Tada se David proširio i postao silan, i GOSPOD, Bog nad vojskama, *bio je* s njim.

11 A Hiram kralj tirski poslao je k Davidu glasnike i cedrova debla i tesare i zidare; i oni su Davidu sagradili kuću.

12 Tada je David shvatio da ga je GOSPOD potvrdio za kralja nad Izraelom i da je uzvisio njegovo kraljevstvo radi svoga naroda Izraelova.

13 Zatim *si* je David uzeo još inoča i žena iz Jeruzalema, nakon što je došao iz Hebrona; i rodilo se Davidu još sinova i kćeri.

14 A *ovu su* imena onih koji su mu se rodili u Jeruzalemu: Šamua i Šobab i Natan i Salomon,

15 i Ibhar i Elišua i Nefeg i Jafija,

16 i Elišama i Eliada i Elifalet.

David pobjeđuje Filistejce

17 No kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom, svi Filistejci uzašli su tražiti Davida. A David je dočuo *za to* te je sišao u tvrđu.

18 I Filistejci su došli i raširili se po Refaimskoj dolini.

19 Tada je David zatražio *savjet* od GOSPODA govoreći: "Trebam li se dignuti na Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?" I GOSPOD je rekao Davidu: "Uzađi, jer ću bez sumnje predati Filistejce tebi u ruke!"

20 Nato je David došao u Baalperasim i ondje ih je David pobio te rekao: "GOSPOD je preda mnom prodro na moje neprijatelje kao što prodiru vode." Stoga je ono mjesto prozvao Baalperasim.

21 I oni su ondje ostavili svoje kipove; a David i njegovi ljudi su ih spalili.

22 Zatim su Filistejci opet iznova uzašli i raširili se po Refaimskoj dolini.

23 A kad je David zatražio *savjet* od GOSPODA, on je rekao: "Ne uzlazi, *nego* dohvati područje iza njih te kreni na njih nasuprot dudovih stabala.

24 I bit će, kad začuješ zvuk koraka po vrhovima dudovih stabala, da se onda trebaš pokrenuti, jer će tada GOSPOD ići pred tobom da pobije vojsku Filistejaca."

25 I David je učinio tako kako mu je zapovjedio GOSPOD i pobio je Filistejce od Gebe pa sve dok ne dođeš u Gazer.

POGLAVLJE 6

Uza i kovčeg

1 Ponovo je David skupio sve izabranike Izraelove, trideset tisuća *ljudi*.

2 I David je ustao te otišao sa svim narodom koji je bio s njim u Baala Judina da odande donesu Kovčeg Božji, kome je ime nazvano po imenu GOSPODA nad vojskama koji prebiva *među* kerubinima.

3 I stavili su Kovčeg Božji na nova kola te ga iznijeli iz kuće Abinadabove, koja *je bila* u Gibej. A Uza i Ahjo, sinovi Abinadabovi, vozili su ta nova kola.

4 Zatim su ih izveli iz kuće Abinadabove koja *je bila* u Gibej, u pratnji s Kovčegom Božjim, a Ahjo je išao ispred Kovčega.

5 A David i sav dom Izraelov svirali su pred GOSPODOM iz svakovrsnih *glazbala napravljenih od* jelova drveta, i na harfama i na psaltirima i na defovima i na rogovima i na cimbalima.

6 A kad su došli do Nahonova gumna, Uza je *ruku svoju* ispružio na Kovčeg Božji te *bi ga* pridržao jer su ga volovi zatresli.

7 Nato je srdžba GOSPODNJA planula na Uzu i Bog ga je ondje udario *za njegovu* pogrpku te je on umro ondje pokraj Kovčega Božjega.

8 A David se nije dopalo zato što se GOSPOD oborio na Uzu. I on je prozvao ono mjesto Peresuza, *kako se zove* do dana današnjeg.

9 I toga se dana David pobojao GOSPODA i rekao: "Kako će Kovčeg GOSPODNJI doći k meni?"

10 Tako David nije htio premjestiti Kovčeg GOSPODNJI k sebi, u Davidov grad, nego ga je David sklonio u kuću Obededoma Gitijca.

11 I Kovčeg GOSPODNJI ostao je u kući Obededoma Gitijca tri mjeseca te je GOSPOD blagoslovio Obededoma i sve njegove ukućane.

12 I bilo je dojavljeno kralju Davidu govoreći: "GOSPOD je blagoslovio Obededomov dom i sve što *pripada* njemu zbog Kovčega Božjeg." Tako je David otišao i s veseljem odnio Kovčeg Božji iz kuće Obededomove u grad Davidov.

13 I bilo je to *tako* da kad su oni što su nosili Kovčeg GOSPODNJI prokročili šest koraka, on je žrtvovao goveda i tovljenike.

14 I David je iz sve snage *svoje* plesao pred GOSPODOM, a David *je bio* ogrnut lanenim efodom.

15 Tako su David i sav dom Izraelov nosili Kovčeg GOSPODNJI uz poklike i uz zvuk trube.

16 A dok je Kovčeg GOSPODNJI ulazio u grad Davidov, Mikala, Šaulova kći gledala je kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i pleše pred GOSPODOM i prezrela ga je u svome srcu.

17 Tada su unijeli Kovčeg GOSPODNJI i postavili ga na njegovo mjesto, usred šatora kojega je David za njega razapeo. Tada je David prinio pred GOSPODOM žrtve paljenice i žrtve mirotvornice.

18 I čim je David završio s prinošenjem žrtva paljenica i žrtva mirotvornica

blagoslovio je narod u ime GOSPODA nad vojskama.

19 Zatim je razdijelio svemu narodu, *baš* svemu mnoštvu Izraelovu, kako ženama tako i muškarcima, svakome po jednu pogaču kruha i po jedan dobar komad *mesa* i i po jednu bocu *vina*. Tako se sav narod razišao, svaki svojoj kući.

20 Tada se David vratio da blagoslovi svoje ukućane. A Mikala, Šaulova kći izašla je u susret Davidu i rekla: "Kako se danas proslavio kralj Izraelov koji se danas otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se netko od ništarija sramotno otkriva!"

21 Nato je David rekao Mikali: "*Bilo je to* pred GOSPODOM koji je mene izabrao pred ocem tvojim i pred svim domom njegovim da me odredi vladarem nad narodom GOSPODNJIM, nad Izraelom. Stoga ću se ja zabavljati pred GOSPODOM!"

22 I bit ću još gadniji od toga, i bit ću *još* manji u svojim vlastitim očima. A kod sluškinja o kojima govoriš, kod njih ću biti častan."

23 Stoga Mikala, kći Šaulova, nije imala dijete do dana svoje smrti.

POGLAVLJE 7

GOSPODNJI savez s Davidom

1 I dogodilo se, kad je kralj zasjeo u svome domu i GOSPOD mu je dao počinka od svih njegovih neprijatelja unaokolo,

2 da je kralj rekao proroku Natanu: "Pogledaj sada! Ja prebivan u domu od cedrovine, a Kovčeg Božji prebiva pod zavjesama."

3 Nato je Natan rekao kralju: "Idi, čini sve što ti *je* na srcu jer *je* GOSPOD s tobom."

4 I dogodilo se te iste noći, da je riječ GOSPODNJA došla k Natanu, govoreći:

5 "Idi i reci mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori GOSPOD: Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da prebivam *u njoj*'?

6 Pošto nisam prebivao u *nikakvoj* kući od vremena kad sam izveo sinove Izraelove iz Egipta pa sve do dana današnjega, nego sam hodio u šatoru i u Šatoru.

7 Po svim *mjestima* kuda sam hodio sa svim sinovima Izraelovim, jesam li rekao neku riječ ijednomu od plemena Izraelovih komu sam zapovjedio da napasa narod moj Izrael, govoreći: 'Zašto mi niste sagradili kuću od cedrovine?'

8 Stoga sada reci ovako mome sluzi Davidu: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Ja sam te uzeo iz tora ovčjega, od gonjenja ovaca da budeš vladar nad narodom mojim, nad Izraelom.

9 I bio sam s tobom kuda god si išao i istrijebio sam sve tvoje neprijatelje ispred očiju tvojih; i ime sam ti učinio velikim, poput imena velikaša koji *su* na zemlji.

10 Štoviše, odredit ću mjesto za svoj narod Izrael, i posadit ga da prebiva na svom vlastitom mjestu i da ne luta više, niti da ga sinovi opakosti ne muče više kao prije,

11 kao od vremena kad sam zapovjedio sucima da budu nad mojim narodom Izraelom. I učinio sam ti da počineš od svih svojih neprijatelja. Isto tako GOSPOD ti govori da će ti on napraviti dom.

12 A kad se ispune tvoji dani i ti usneš kod očeva svojih, podići ću sjeme tvoje nakon tebe, koje će izaći iz utrobe tvoje, i utvrdit ću kraljevstvo njegovo.

13 On će sagraditi dom imenu mome, a ja ću utvrditi prijestolje njegovog kraljevstva zauvijek.

14 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako počini nepravdu, odgojit ću ga prutom ljudskim i udarcima sinova ljudskih.

15 Ali milosrđe moje neće se odmaknuti od njega, kao što sam *ga* oduzeo od Šaula koga sam uklonio ispred tebe.

16 I dom tvoj i kraljevstvo tvoje bit će zauvijek utvrđeno pred tobom, tvoje će prijestolje biti utvrđeno zauvijek.' "

17 Prema svim tim riječima, i prema svemu ovom viđenju, tako je Natan govorio Davidu.

Davidova molitva zahvalnosti

18 Tada je kralj David ušao i sjeo pred GOSPODA i rekao: "Tko *sam* ja, Gospodine BOŽE, i što *je* moj dom da si me doveo doveo?"

19 I to ti je još bilo malo u očima tvojim, Gospodine BOŽE, nego si govorio i domu sluge svoga o dalekom vremenu što dolazi. *A je* li to običaj čovječji, Gospodine BOŽE!

20 I što bi ti David još mogao reći? Jer ti Gospodine BOŽE, poznaješ slugu svoga!

21 Jer radi riječi svoje i po svome vlastitom srcu učinio si sva ova velika djela, *pošto* si ih obznanio sluzi svome.

22 Zato si velik, GOSPODE Bože; jer nema nikoga poput tebe i nema *nikakvoga* Boga osim tebe, po svemu što smo čuli ušima svojim.

23 I je li neki narod na zemlji kao tvoj narod, *baš* kao Izrael, kojega je Bog išao otkupiti sebi za narod da bi sebi stekao ime, i učinio za vas velika i strašna djela, za svoju zemlju, pred svojim narodom kojega si otkupio iz Egipta, *od* naroda i bogova njihovih?

24 Jer ti si sebi potvrdio svoj narod Izrael da ti *bude* narod zauvijek; i ti si, GOSPODE, postao Bog njihov.

25 Zato sada, GOSPODE Bože, riječ koju si govorio glede sluge svojega i glede doma njegova, potvrdi zauvijek i učini kako si rekao.

26 I neka ime tvoje bude veličano zauvijek govoreći: 'GOSPOD nad vojskama *jest* Bog Izraelov.' A dom sluge tvoga Davida neka bude učvršćen pred tobom.

27 Jer si ti, GOSPODE nad vojskama, Bože Izraelov, objavio svome sluzi govoreći: 'Ja ću ti sagraditi dom.' Stoga je sluga tvoj našao u srcu svome da ti se pomoli ovom molitvom.

28 I sada, Gospodine BOŽE, ti *si* taj Bog i tvoje su riječi istinite i ti si ovu dobrotu obećao sluzi svome.

29 Stoga sada neka ti ugodi blagosloviti dom sluge tvoga da ostane neprestano pred tobom. Jer ti si, Gospodine BOŽE, rekao *to* i blagoslovom tvojim neka dom sluge tvoga bude blagoslovljen zauvijek."

POGLAVLJE 8

Davidove pobjede

1 I nakon toga dogodilo se da je David potukao Filistejce i pokorio ih. A David je oteo Metegama iz ruke Filistejaca.

2 Zatim je potukao Moab i izmjerio ih užetom tako da ih je polegao po zemlji: čak sa dva užeta je izmjerio *one* za pogubiti, a s jedim punim užetom *one* za ostaviti na životu. I *tako* su Moapci postali Davidove sluge te *mu* donosili darove.

3 David je potukao i Hadadezera, sina Rehobova, kralja sopskoga, dok je ovaj otišao da povrati svoje granice uz rijeku Euftrat.

4 I David je zarobio od njega tisuću *bojnih kola* i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka; i David je onesposobio tetive *konjima* svih bojnih kola; a zadržao je od njih *samo za* stotinu bojnih kola.

5 A kad su Sirijci iz Damaska došli pripomoći Hadadezeru, kralju sopskome, David je pogubio Sirijcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

6 Tada je David postavio garnizone u Siriji Damašanskoj. I Sirijci su postali Davidove sluge te su *mu* donosili darove. A GOSPOD je štitio Davida kuda god je išao.

7 I David je zarobio zlatne štitove što su bili na slugama Hadadezerovim i donio ih u Jeruzalem.

8 A iz Betaha i iz Berotaja, gradova Hadadezerovih, kralj David je uzeo neizmjerne pune mjedi.

9 Kad je Toj, kralj hamatski čuo da je David potukao svu vojsku Hadadezerovu,

10 tada je Toj poslao Jorama, sina svoga ka kralju Davidu da ga pozdravi i da ga blagoslovi zato što se borio protiv Hadadezera i potukao ga; jer je Hadadezer bio u ratu s Tojom. I *Joram* je donio sa sobom posuđe od srebra i posuđe od zlata i posuđe od mjedi.

11 Njega je kralj David posvetio GOSPODU zajedno sa srebrom i zlatom što ga je posvetio od svih naroda koje je pokorio:

12 od Sirije i od Moaba i od sinova Amonovih i od Filistejaca i od Amaleka te od plijena Hadadezera, sina Rehobova, kralja sopskoga.

13 I David je *sebi* stekao ime kad se vratio iz pokolja nad Sirijcima, u Slanoj dolini, *pošto je potukao* osamnaest tisuća ljudi.

14 I postavio je garnizone u Edomu; po svom Edomu postavio je garnizone i svi oni iz Edoma postali su Davidove sluge. I GOSPOD je štitio Davida kuda god je išao.

15 Tako je David kraljevao nad svim Izraelom; i izvršio je sud i pravdu svemu narodu svome.

16 I Joab, sin Zerujin, *bio je* nad vojskom, a Jehošafat, sin Ahiludov, *bio je* zapisničar.

17 I Sadok, sin Ahitubov, i Ahimelek, sin Abijatarov, *bili su* svećenici; a Seraja je bio pisar;

18 I Benaja, sin Jehojadin, *bio je i nad* Kerećanima i *nad* Pelećanima; a Davidovi sinovi bili su glavari.

POGLAVLJE 9

Davidova dobrostivost prema Mefibošetu

1 Zatim je David rekao: "Je li još netko preostao od doma Šaulova da mu mogu iskazati dobrostivost radi Jonatana?"

2 A u domu Šaulovom *bio je* sluga po imenu Ziba. I kad su ga dozvali k Davidu, kralj ga je upitao: "*Jesi li ti* Ziba?" A on je odgovorio: "Tvoj *sam* sluga!"

3 A kralj je rekao: "Zar nema više nikoga od doma Šaulova da mu mogu iskazati dobrostivost Božju?" A Ziba je rekao kralju: "Još Jonatan ima sina *koji je* hrom na *obje* noge."

4 Nato mu je kralj rekao: "Gdje *je* on?" A Ziba je rekao kralju: "Evo, on je u kući Makira, sina Amielova, u Lodebaru."

5 Tada je kralj David poslao *po njega* i doveo ga iz kuće Makira, sina Amielova, iz Lodebara.

6 A kad je Mefibošet, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k Davidu, pao je na lice svoje i iskazao poštovanje. A David je rekao: "Mefibošete!" A on je rekao: "Evo tvoga sluga!"

7 Tada mu je David rekao: "Ne boj se, jer ću ti zasigurno iskazati dobrostivost radi Jonatana, oca tvoga, i povratit ću ti svu zemlju tvoga oca Šaula, a ti ćeš neprestano jesti kruh za mojim stolom."

8 Nato se on poklonio i rekao: "Što *je* tvoj sluga da si pogledao na takvog mrtvog psa kao što *sam* ja?"

9 Tada je kralj dozvao Zibu, Šaulova slugu, i rekao mu: "Dajem sinu tvoga gospodara sve što je pripadalo Šaulu i svemu domu njegovom.

10 Stoga ćeš ti, i sinovi tvoji, i sluge tvoje njemu obrađivati zemlju, i donositi *plodove* da sin tvoga gospodara ima hranu za jesti; no Mefibošet, sin tvoga gospodara, jest će zasvagda kruh za mojim stolom." A Ziba je imao petnaest sinova i dvadeset slugu.

11 Nato je Ziba rekao kralju: "Prema svemu što je moj gospodar kralj zapovjedio sluzi svome, tako će učiniti sluga tvoj." "A što se tiče Mefibošeta", *kralj je rekao*, "on će jesti za mojim stolom kao jedan od kraljevih sinova."

12 A Mefibošet je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u domu Zibinom *bili su* sluge Mefibošetove.

13 Tako je Mefibošet prebivao u Jeruzalemu, jer je neprestano jeo za kraljevim stolom. A bio je hrom na obje svoje noge.

POGLAVLJE 10

David pobjeđuje Ammonce i Sirijce

1 I dogodilo se nakon toga da je kralj sinova Amonovih umro, a njegov sin Hanun zakraljio se umjesto njega.

2 Tada je David rekao: "Iskazat ću dobrostivost Hanunu, sinu Nahaševu, kao što je njegov otac meni iskazao dobrostivost." I David je poslao da ga se po ruci slugu njegovih utješi zbog njegova oca. I došle su sluge Davidove u zemlju sinova Amonovih.

3 Nato su knezovi sinova Amonovih rekli Hanunu, gospodaru svome: "Misliš li da je David iskazao poštovanje tvome ocu tako da je poslao utješitelje k tebi? Nije li David *prije svega* poslao svoje sluge k tebi da razvide grad i da ga uhode pa da ga razruše?"

4 Zato je Hanun uhvatio Davidove sluge te im obrijao pola brade i skratio im odjeću napola, *sve* do stražnjice njihove, pa ih je otposlao.

5 Kad su *to* dojavili Davidu, on je poslao da ih se susretne zato što su ti ljudi bili jako osramoćeni. I kralj je rekao: "Ostanite u Jerihonu dok vam brade ne narastu, pa se *onda* vratite!"

6 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su se ogadili Davidu, *tada* su sinovi Amonovi poslali i unajmili *od* Sirijca iz Betrehobe i Sirijca iz Zobe dvadeset tisuća pješaka, i *od* kralja Maake tisuću ljudi, te od Ištobe dvanaest tisuća ljudi.

7 I kad je David *to* čuo, poslao je Joaba i svu vojsku junaka.

8 Tada su sinovi Amonovi izašli i postrojili se u bojni red na ulazu u gradska vrata, a Sirijci iz Zobe i iz Rehoba i Ištoba i Maake *bili su* zasebno na polju.

9 Kad je Joab vidio da je bojna linija bila nasuprot njemu, sprijeda i straga, izabrao je sve birane *ljude* iz Izraela da *ih* postroji u bojne redove prema Sirijcima.

10 A preostali narod predao je u ruke Abišaju, svome bratu, da *ih* on postroji u bojne redove prema sinovima Amonovim.

11 I rekao je: "Ako Sirijci budu prejaki za mene, *onda* ti meni pomogni; no ako sinovi Amonovi budu prejaki za tebe, *onda* ću ja doći i pomoći tebi.

12 Budi odvažan i da se držimo muški zbog naroda svoga i zbog gradova Boga svojega; a GOSPOD neka učini što mu se čini dobro."

13 Tada se Joab i narod koji *je bio* s njim primaknuo bliže za bitku protiv Sirijaca, a oni su pobjegli pred njim.

14 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su Sirijci pobjegli, *tada* su i oni pobjegli pred Abišajem i ušli u grad. Tako se Joab vratio od sinova Amonovih i došao u Jeruzalem.

15 I kad su Sirijci vidjeli da su potučeni pred Izraelom, sakupili su se zajedno.

16 Zatim je Hadarezer poslao *po njih* te doveo Sirijce koji *su bili* s one strane rijeke. I oni su došli u Helam; a Šobak, zapovjednik Hadarezerove vojske *išao je* pred njima.

17 A kad su to javili Davidu, on je skupio sav Izrael te je prešao preko Jordana i došao u Helam. Tada su se Sirijci postrojili u bojne redove protiv Davida i zaratili s njim.

18 Ali su Sirijci pobjegli pred Izraelom te je David pobio *ljude* iz sedam stotina sirijskih bojnih kola i četrdeset tisuća konjanika. Udario je i Šobaka, zapovjednika njihove vojske koji je ondje umro.

19 A kad svi kraljevi *koji su bili* Hadarezerove sluge, vidjeli da su potučeni pred Izraelom, sklopili su mir s Izraelom i počeli mu služiti. Tako su se Sirijci bojali ponovno pomagati sinovima Amonovim.

POGLAVLJE 11

David i Batšeba

1 I dogodilo se, nakon što je godina istekla, u vrijeme kad kraljevi izlaze *u boj*, da je David poslao Joaba i s njim sluge njegove i sav Izraela: i oni su uništili sinove Amonove i opkolili Rabu. No David je još ostao u Jeruzalemu.

2 I dogodilo se jednoga predvečerja da je David ustao sa svoje postelje i prošetao se po krovu kraljevskoga dvora. I s krova je ugledao neku ženu gdje se kupala; a ta žena *je bila* prekrasna izgleda.

3 Zatim je David poslao da se raspitao za tu ženu. Nato je *netko* rekao: "Nije li to Batšeba, kći Eliamova, žena Urije Hetita?"

4 Tada je David poslao glasnike da je dovedu. I kad je ušla k njemu, on je legao s njom; jer se ona bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vratila svojoj kući.

5 I žena je začela te poslala da se *to* dojadi Davidu i rekla: "Ja *sam* trudna!"

6 Tada je David poslao *riječ* Joabu govoreći: "Pošalji mi Uriju Hetita!" I Joab je poslao Uriju k Davidu.

7 I kad je Urija došao k njemu, David *ga* je zapitao kako ide Joabu, kako ide narodu i kako napreduje rat.

8 Zatim je David rekao Uriji: "Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!" I Urija je izašao iz kraljeva dvora te su *ga* ispratili obrokom od kraljevskog *jela*.

9 Ali je Urija *ostao* spavati pred vratima kraljeva dvora sa svim slugama svoga gospodara i nije otišao svojoj kući.

10 A kad su *to* dojavili Davidu govoreći: "Urija nije otišao svojoj kući!", David je rekao Uriji: "Nisi li ti došao s puta? Zašto *onda* ne odeš svojoj kući?"

11 A Urija je rekao Davidu: "Kovčeg i Izrael i Juda borave pod šatorima, i moj gospodar Joab i sluge moga gospodara utaboreni su na otvorenu polju, zar da ja *onda* uđem u svoju kuću da jedem i pijem i legnem sa svojom ženom? *Neka* živiš ti i *neka* živi duša tvoja, nipošto neću ovako nešto učiniti!"

12 Tada je David rekao Uriji: "Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti." Tako je Urija ostao u Jeruzalemu taj dan i sutradan.

13 A kad *ga* je David pozvao, jeo je i pio pred njim te *ga* je on opio. A uvečer je izašao i legao na svoju postelju sa slugama svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao.

14 I dogodilo se ujutro da je David napisao pismo Joabu i poslao *ga* po ruci Urijinoj.

15 A u tom pismu napisao je govoreći: "Postavite Uriju u prvi red gdje je najžešći boj, pa se povučite od njega da bude pogođen i pogine!"

16 I dogodilo se, kad je Joab izviđao grad, da je postavio Uriju na mjesto gdje je znao da *se nalaze* najhrabriji ljudi.

17 Tada su ljudi iz grada izašli i zaratili s Joabom te je palo *nekoliko* iz naroda od Davidovih slugu, a poginuo je i Urija Hetit.

18 Tada je Joab poslao i dojavio Davidu sve što je bilo u boju.

19 I naložio je glasniku govoreći: "Kad završiš prepričavati kralju sve što je bilo u boju,

20 te ako se dogodi da kraljev gnjev usplamti pa ti on kaže: 'Zašto ste se primakli tako blizu gradu da se borite? Niste li znali da će oni strijeljati sa zida?

21 Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubešetova? Nije li jedna žena bacila na njega komad mlinskog kamena sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?', a ti *onda* reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.' "

22 Tako je glasnik otišao te došao i izvijestio Davida o svemu zbog čega *ga* je Joab poslao.

23 I glasnik je rekao Davidu: "Ti ljudi su nas zasigurno nadjačali pa su izašli protiv nas u polje, a mi smo ih potisnuli sve do ulaza od gradskih vrata,

24 no strijelci su sa zida strijeljali na sluge tvoje; i neki od slugu kraljevih su poginuli. Tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit."

25 Nato je David rekao glasniku: "Ovako reci Joabu: 'Neka te to ne oraspoloži, jer mač proždire sad jednoga pa drugoga. Pojačaj svoju borbu protiv grada i obori *ga*.' I ti *ga* ohrabri!"

26 A kad je žena Urijina čula da je poginuo njezin muž Urija, tugovala je za svojim mužem.

27 A kad je prošlo vrijeme tugovanja, David je poslao *po nju* i uzeo je na svoj dvor, i ona mu je postala žena. I rodila mu je sina. No djelo koje je David učinio nije se sviđalo GOSPODU.

POGLAVLJE 12

Natan kori Davida

1 Tada je GOSPOD poslao Natana k Davidu. I on je ušao k njemu te mu rekao: "U nekom gradu bila su dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan.

2 Bogataš je imao silno mnogo stada i krda.

3 A siromah nije imao ništa, osim jedne male ovčice koju je bio kupio te je hranio. I ona je rasla uz njega i uz njegovu djecu; jela je od njegove hrane i pila je iz njegove čaše; i ležala je na njegovu krilu i bila mu je kao kći.

4 I došao je neki putnik k bogatom čovjeku, a on je žalio uzeti od svojih stada i svojih krda da priredi za putnika koji je bio došao k njemu. Nego je uzeo ovčicu onoga siromaha i priredio je za čovjeka koji je bio došao k njemu."

5 Nato je Davidova srdžba žestoko planula na toga čovjeka te je rekao Natanu: "*Neka* GOSPOD živi, čovjek koji je to učinio zasigurno mora umrijeti!

6 I četverostruko će nadoknaditi ovcu zato što je to učinio i zato što se nije sažalio!"

7 Tada je Natan rekao Davidu: "Ti *si* taj čovjek! Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom i ja sam te izbavio iz ruke Šaulove.

8 I dao sam ti kuću tvoga gospodara i žene tvoga gospodara u krilo tvoje, i dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako je *to bilo* premalo, dodao bih ti još ovo i ono.

9 Zašto si prezreo zapovijed GOSPODNJU te učinio zlo u njegovim očima? Ti si ubio mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo *da ti bude* žena. I pogubio si njega mačem sinova Amonovih.

10 Stoga sada od doma tvoga mač više nikada neće odstupiti, zato što si me prezreo i uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.'

11 Ovako govori GOSPOD: 'Evo ja ću podići na tebe zlo iz tvoga vlastitog doma. I uzet ću tvoje žene pred očima tvojim i dat ću *ih* bližnjemu tvome, a on će spavati s tvojim ženama pred očima ovoga sunca.

12 Jer ti si *to* radio potajno, ali ja ću to učiniti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!' "

13 Tada je David rekao Natanu: "Sagriješio sam protiv GOSPODA!" A Natan je rekao Davidu: "GOSPOD je već maknuo grijeh tvoj; nećeš umrijeti.

14 Ali zato što si tim djelom dao veliku priliku neprijateljima GOSPODNJIM da hule, dijete *što* ti *se* rodilo isto tako će zasigurno umrijeti!"

Davidovo dijete umire

15 Zatim je Natan otišao svojoj kući. A GOSPOD je udario dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se jako razboljelo.

16 Stoga je David zaklinjao Boga za dijete: i David je postio, i ulazio, i ležao svu noć na zemlji.

17 Tada su starješine doma njegova ustale i otišle do njega da ga podignu sa zemlje, ali on nije htio i nije jeo kruha s njima.

18 I dogodilo se sedmog dana da je dijete umrlo. A sluge Davidove bojale su se reći mu da je dijete umrlo. Jer su govorili: "Gle, dok je dijete bilo još živo, govorili smo mu, a on nije htio slušati naš glas. Kako će se tek onda uznemiriti, ako mu kažemo da je dijete umrlo?"

19 No David je opazio da su njegove sluge šaptale *pa* je David shvatio da je dijete umrlo. Stoga je David upitao svoje sluge: "Je li dijete umrlo?" A oni su rekli: "Umrlo je."

20 Tada je David ustao sa zemlje i okupao se i pomazao se i presvukao svoju odjeću. Zatim je ušao u Dom GOSPODNJI te iskazao štovanje. Onda se vratio svojoj kući;

i kad je zatražio, poslužili su kruh pred njim, te je jeo.

21 Nato su mu sluge njegove rekle: "Što je to da si *to* uradio? Postio si i plakao *dok je dijete bilo* živo; a *sada*, kad je dijete umrlo, ustao si i jeo kruha!"

22 A on je rekao: "Dok je dijete još bilo živo, postio sam i plakao jer sam govorio: 'Tko zna *možda* mi GOSPOD bude milostiv pa dijete preživi?'"

23 Ali sada, ono je umrlo, zašto da ja postim? Mogu li ga ponovo vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni."

24 Zatim je David utješio svoju ženu Batšebu i ušao k njoj te legao s njom. I ona je rodila sina te mu je on nadjenio ime Salomon. I GOSPOD ga je zavolio.

25 I poručio je *to* po ruci proroka Natana; a on mu je nadjenio ime Jedidija, zbog GOSPODA.

26 Zatim je Joab zaratio protiv Rabe sinova Amonovih i osvojio kraljevski grad.

27 Tada je Joab poslao glasnike k Davidu i rekao: "Zaratio sam protiv Rabe i osvojio grad na vodi.

28 Stoga sada sakupi preostali narod i utabori se nasuprot grada i osvoji ga; da ne bih ja osvojio grad te da ne bude nazvan po mome imenu."

29 I sakupio je David sav narod te su pošli na Rabu te zaratili protiv nje i osvojili je.

30 Tada je skinuo krunu s glave njihovog kralja, a njezina težina *bila je* jedan zlatni talent s dragim kamenjem. I bila je *stavljena* na Davidovu glavu. I on je odnio iz grada jako obilan plijen.

31 A narod koji je *bio* u njemu izveo je i postavio *ga* pod pile i željezne pijuke i pod željezne sjekire te ih proveo kroz peć za opeke. I to je učinio svim gradovima sinova

Amonovih. Tako se David sa svim narodom vratio u Jeruzalem.

POGLAVLJE 13

Amnon i Tamara

1 I dogodilo se nakon toga, da je Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru kojoj je ime *bilo* Tamara te se u nju zaljubio Davidov sin Amnon.

2 I Amnon se toliko mučio da se razbolio zbog svoje sestre Tamare: jer je ona bila djevica, pa je Amnonu mislio da je teško bilo što učiniti joj.

3 Ali Amnon je imao prijatelja kome je ime *bilo* Jonadab, *bio je* sin Davidova brata Šimeja; a Jonadab je bio vrlo lukav čovjek.

4 I on je upitao Amnona: "Zašto *si* ti, *iako* kraljev sin, iz dana u dan mršaviji? Zar mi nećeš reći?" A Amnon mu je rekao: "Ja sam zaljubljen u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma."

5 A Jonadab mu je rekao: "Lezi u postelju svoju i pričini se da si bolestan, pa kad te tvoj otac dođe pogledati, reci mu: 'Molim te, dopusti da moja sestra Tamara dođe i donese mi jelo; i neka priredi to jelo pred mojim očima da *ga* mogu vidjeti i jesti *ga* iz njezine ruke.'"

6 Tako je Amnon legao i pričinio se bolestan. I kad je došao kralj da ga pogleda, Amnon je rekao kralju: "Molim te, dopusti da dođe moja sestra Tamara i priredi nekoliko pogača pred mojim očima da mogu jesti iz njezine ruke."

7 Tada je David poslao kući po Tamaru govoreći: "Idi sada u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

8 Tako je Tamara otišla u kuću svoga brata Amnona; a on je ležao. Tada je uzela brašno i umijesila *ga* i načinila pogače pred njegovim očima pa je ispekla te pogače.

9 Zatim je uzela tavu i istresla je preda njega, ali je Amnon odbio jesti. Tada je Amnon rekao: "Izvedite sve ljude *koji su preda mnom!*" I svi ljudi su izašli od njega.

10 Tada je Amnon rekao Tamari: "Donesi mi jelo u odaju da mogu jesti iz tvoje ruke!" Zatim je Tamara uzela pogače koje je bila napravila i donijela *ih* k svome bratu Amnonu u odaju.

11 A kad mu *ih* je donijela da jede, on ju je uhvatio i rekao joj: "Dođi, legni sa mnom, sestro moja!"

12 A ona mu je odvrátila: "Nemoj, brate moj, nemoj me prisiljavati! Jer se tako što ne smije raditi u Izraelu. Nemoj ti učiniti takvu ludost!"

13 A ja, kamo ću ja ići sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao jedan od luđaka u Izraelu! Stoga sada, molim te, govori s kraljem; jer me on neće tebi uskratiti!"

14 Ali on nije htio poslušati njezin glas, nego je, pošto je bio snažniji od nje, prisilio je te legao s njom.

15 Tada ju je Amnon silno zamrzio tako da je mržnja kojom ju je zamrzio *bila* veća od ljubavi kojom ju je ljubio. I Amnon joj je rekao: "Ustani! Odlazi!"

16 Nato mu je ona rekla: "Nema razloga! To zlo da me tjeraš *je* veće od onoga koje si mi učinio!" Ali je on nije htio poslušati.

17 Tada je dozvao svoga slugu koji ga je posluživao te rekao: "Izbaci sada ovu *ženu* van od mene i zaključaj vrata za njom!"

18 A *ona je imala* na sebi raznobojnu odjeću; jer su takve haljine oblačile kraljeve kćeri koje su bile djevice. Zatim ju je njegov sluga izveo van i zaključao vrata za njom.

19 Tada se Tamara posula pepelom po svojoj glavi te razderala svoju raznobojnu haljinu koja *je bila* na njoj te stavila svoju ruku na glavu svoju pa je otišla plačujući.

20 Nato joj je njezin brat Abšalom rekao: "Je li tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti; on *je* tvoj brat! Ne obaziri se na taj događaj!" Tako je Tamara ostala usamljena u kući svoga brata Abšaloma.

21 No kad je kralj David čuo sve to, jako se razgnjevio.

22 A Abšalom nije rekao svom bratu Amnonu ni dobro ni loše. Jer je Abšalom zamrzio Amnona zato što je silovao njegovu sestru Tamaru.

Abšalom ubija Amnona

23 I dogodilo se nakon pune dvije godine da je Abšalom imao striženje ovaca u Baalhasoru što *je* pokraj Efrajima; i Abšalom je pozvao sve kraljeve sinove.

24 I Abšalom je došao kralju i rekao: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca. Zaklinjem te, neka kralj i sluge njegove pođu sa slugom tvojim."

25 Nato je kralj rekao Abšalomu: "Ne, sine moj, nećemo sada svi ići, da ti ne budemo na teret." Tada je on navaljivao na njega, ali kralj nije htio ići, nego ga je blagoslovio.

26 Nato je Abšalom rekao: "Ako nećeš, molim te, dopusti da moj brat Amnon ide s nama." A kralj mu je rekao: "Zašto on treba ići s tobom?"

27 No Abšalom je navaljivao na njega, tako da je dopustio Amnonu i svim kraljevim sinovima da idu s njim.

28 Tada je Abšalom zapovjedio svojim slugama govoreći: "Pazite onda kad se Amnonu razveseli srce od vina i kad vam ja kažem: 'Udarite Amnona!', tada ga ubijte! Ne bojte se; zar vam ja *to* nisam zapovjedio? Odvažite se i budite junaci!"

29 I Abšalomove sluge učinile su s Amnonom kako im je Abšalom zapovjedio. Tada su svi kraljevi sinovi ustali i svatko je uzjahao svoju mazgu i pobjegao.

30 I dogodilo se, dok su oni bili na putu, da je vijest došla k Davidu govoreći: "Abšalom je pogubio sve kraljeve sinove i nije ostao ni jedan od njih."

31 Tada je kralj ustao i razderao svoju odjeću te legao na zemlju; i sve njegove sluge stajale su tamo razderane odjeće.

32 A Jonadab, sin Šimeja, Davidova brata je progovorio i rekao: "Neka moj gospodar ne govori da su pogubili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je samo Amnon poginuo. Jer je po namjeri Abšalomovoj to bilo određeno od onoga dana kada je Amnon silovao njegovu sestru Tamaru.

33 Stoga neka sada moj gospodar kralj ne uzima to k srcu svome, misleći da su svi kraljevi sinovi poginuli. Jer je samo Amnon poginuo."

34 Tada je Abšalom pobjegao. A momak koji je čuvao stražu podigao je oči svoje i pogledao, i gle, mnoštvo naroda dolazilo je putem od strane brda iza njega.

35 Tada je Jonadab rekao kralju: "Evo, došli su kraljevi sinovi! Kako je sluga tvoj rekao, tako i je."

36 I dogodilo se, čim je prestao govoriti, da su, gle, kraljevi sinovi došli i podigli glas svoj i zaplakali. A i kralj i sve sluge njegove su jako gorko zaplakali.

37 No Abšalom je pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A *David* je svakoga dana tugovao za svojim sinom.

38 Tako je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur te ostao ondje tri godine.

39 A *duša* kralj Davida poželjela je otići k Abšalomu jer se utješio glede Amnona, budući da je bio mrtav.

POGLAVLJE 14

Abšalom se vraća u Jeruzalem

1 A Joab, sin Zerujin opazio je da se kraljevo srce *okrenulo* k Abšalomu.

2 Tada je Joab poslao u Tekou po jednu mudru ženu te je odande doveo i rekao joj: "Molim te, pretvaraj se kao da si u žalosti i sada obuci odjeću za žalovanje i nemoj se mazati uljem nego budi kao žena koja već dugo vremena žaluje za mrtvim.

3 Zatim dođi do kralja i progovori mu na ovaj način." Tako joj je Joab stavio riječi u usta.

4 I kad je žena iz Tekoe govorila kralju, pala je licem svojim na zemlju i poklonila se pa rekla: "Pomozi, kralju!"

5 Nato ju je kralj upitao: "Što ti je?" A ona je odgovorila: "Ja *sam* doista žena udovica, muž mi je umro.

6 I tvoja je sluškinja imala dva sina i oni dvoje su se posvađali u polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan udario drugoga i ubio ga.

7 I, gle, podigla se sva *moja* obitelj na tvoju sluškinju te su rekli: 'Predaj onoga koji je ubio svoga brata da ga ubijemo za život njegovog brata kojega je on pogubio: tako ćemo zatrti i baštinika.' I tako će oni ugasiti žeravicu koja mi je ostala te mome mužu neće ostati *ni* imena ni ostatka na zemlji."

8 Nato je kralj rekao ženi: "Idi svojoj kući i ja ću dati nalog u svezi tebe."

9 A žena iz Tekoe je rekla kralju: "Gospodaru moj, kralju, *neka* nepravda *bude* na meni i na domu oca moga; a kralj i njegovo prijestolje *neka budu* nedužni!"

10 Tada je kralj rekao: "Svakoga koji ti *nešto* kaže, dovedi k meni i neće te više dirati!"

11 Nato je ona rekla: "Molim te, neka se kralj sjeti GOSPODA, Boga svojega, da krvnom osvetniku neće više dopustiti da uništava, da ne uništi moga sina!" A on je

rekao: "*Neka* živi GOSPOD, nijedna vlas sina tvoga neće pasti na zemlju!"

12 Nato je žena rekla: "Molim te, dopusti da tvoja sluškinja kaže *jednu* riječ svome gospodaru kralju." A on je rekao: "Reci!"

13 Tada je žena rekla: "Zašto si onda namislio takvo što protiv naroda Božjega? Jer kralj govori ovo kao da je onaj koji je kriv, u tome što kralj ne dopušta vratiti se kući onome koga je prognao?"

14 Jer svi moramo umrijeti i poput vode *smo* prolivene po zemlji koja se više ne može sakupiti; niti Bog nije pristran prema nekome, nego on smišlja načine da onaj koga je prognao ne ostane istjeran od njega.

15 Stoga sam sada došla da govorim o ovom slučaju svome gospodaru kralju, zato što su me ljudi zaplašili te je tvoja sluškinja rekla: 'Sada hoću govoriti kralju, možda će kralj ispuniti molbu sluškinje svoje.'

16 Jer će kralj saslušati i izbaviti svoju sluškinju iz ruku čovjeka *koji* me *hoće* uništiti zajedno s mojim sinom iz Božje baštine.'

17 Zato je tvoja sluškinja rekla: 'Neka mi riječ moga gospodara kralja bude utješna. Jer kao anđeo Božji, takav *je* moj gospodar kralj koji raspoznaje dobro i zlo. Stoga neka GOSPOD, Bog tvoj, bude s tobom!' "

18 Tada je kralj odgovorio i rekao ženi: "Nemoj mi sakrivati, molim te, ono što ću te ja upitati!" A žena je rekla: "Neka sada govori moj gospodar kralj!"

19 Nato je kralj rekao: "Nije li ruka Joabova s tobom u svemu tome?" A žena je odgovorila i rekla: "*Neka* duša tvoja živi, gospodaru moj kralju, ne može nitko *ni* desno ni lijevo od svega što je moj gospodar i kralj rekao! Jer sluga tvoj Joab, on mi je naložio i on je stavio sve ove riječi u usta sluškinje tvoje.

20 Da bi okolišao, sluga tvoj Joab je to učinio, ovim oblikom besjede; ali moj

gospodar *je* mudar, kao što je mudar anđeo Božji, *tako* da zna sve što *je* na zemlji."

21 Tada je kralj rekao Joabu: "Gle sad, učinio sam sve to. Idi stoga, dovedi natrag mladića Abšaloma!"

22 Nato je Joab pao licem svojim na zemlju i poklonio se te zahvalio kralju. Tada je Joab rekao: "Danas tvoj sluga zna da je našao milost u tvojim očima, gospodaru moj kralju, pošto je kralj ispunio molbu svoga sluge."

23 Tako je Joab ustao i otišao u Gešur i doveo Abšaloma u Jeruzalem.

24 A kralj je rekao: "Neka se vrati u svoju kuću i neka ne vidi lica mojega!" Tako se Abšalom vratio u svoju kuću i nije vidio kraljeva lica.

25 Ali u svemu Izraelu nije bilo nikoga koji bi bio tako hvaljen kao Abšalom zbog svoje ljepote; od tabana stopala njegovih pa sve do tjemena glave njegove nije bilo mane na njemu.

26 A kad bi šišao glavu svoju, (jer je to bilo na kraju svake godine, da *ju* je šišao zato što je kosa na njemu bila preteška, stoga *ju* je šišao) izvagao bi kosu s glave svoje; *težila je* dvije stotine šekela, po kraljevskoj mjeri.

27 I Abšalomu su se rodila tri sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je ona žena lijepog izgleda.

28 Tako je Abšalom proboravio pune dvije godine u Jeruzalemu i nije vidio kraljeva lica.

29 Stoga je Abšalom poslao po Joaba da bi ga poslao kralju, ali on nije htio doći k njemu; i ponovno je poslao po njega drugi put, *no* on nije htio doći.

30 Stoga je Abšalom zapovjedio slugama svojim: "Vidite, Joabovo polje je pokraj mojega i on tamo ima ječam: idite i spalite ga ognjem!" I Abšalomove sluge spalile su to polje ognjem.

31 Tada je Joab ustao i došao k Abšalomu u kuću njegovu te ga upitao: "Zašto su sluge tvoje ognjem spalile moje polje?"

32 A Abšalom je odgovorio Joabu: "Gle, poslao sam k tebi govoreći: 'Dođi ovamo kako bih te mogao poslati kralju da kažeš: Zašto sam došao iz Gešura? Bolje bi bilo za mene da sam još ondje.' Stoga mi dopusti da vidim kraljevo lice, a ako je na meni *bilo kakva* nepravda, neka me ubije!"

33 Tako je Joab otišao kralju i rekao mu. I kad je on pozvao Abšaloma, on je došao do kralja te se poklonio licem svojim do zemlje pred kraljem. I kralj je poljubio Abšaloma.

POGLAVLJE 15

Abšalomova urota

1 I dogodilo se nakon toga, da je Abšalom pribavio sebi bojna kola i konje i pedeset ljudi da trče pred njim.

2 I Abšalom je ustajao rano i stao bi pokraj puta *koja vode* do gradskih vrata; i bilo je to *tako* da kad bi neki čovjek koji je imao neku parnicu išao kralju po presudu, da bi ga onda Abšalom dozvao k sebi i rekao: "Iz kojega *si* ti grada?" A on je rekao: "Tvoj *je* sluga iz jednog od plemena Izraelovih".

3 Nato bi mu Abšalom rekao: "Vidiš, tvoj *je* slučaj dobar i ispravan, ali nema nikoga *opunomoćenog* od kralja da bi te saslušao."

4 Abšalom bi još rekao: "Ah, da bi se mene postavilo za suca u zemlji pa da bi svaki čovjek koji ima kakvu parnicu ili spor mogao doći k meni i ja bih mu pribavio pravdu!"

5 A bilo je to *tako* da kad bi *mu* se netko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku svoju i privukao ga k sebi te ga poljubio.

6 I na taj način Abšalom je postupao prema svemu Izraelu koji je dolazio kralju po presudu. Tako je Abšalom krao srca ljudi iz Izraela.

7 I dogodilo se nakon četrdeset godina, da je Abšalom rekao kralju: "Molim te, dopusti mi da odem u Hebron i da izvršim svoj zavjet kojim sam se zavjetovao GOSPODU.

8 Jer se sluga tvoj zavjetom zavjetovao dok je boravio u Gešuru u Siriji, govoreći: 'Ako me GOSPOD zaista dovede natrag u Jeruzalem, tada ću služiti GOSPODU.' "

9 Nato mu je kralj rekao: "Idi u miru!" Tada je on ustao i otišao u Hebron.

10 No Abšalom je poslao uhode po svim plemenima Izraelovim govoreći: "Čim začujete zvuk trube, tada recite: 'Abšalom kraljuje u Hebronu.' "

11 A s Abšalomom je otišlo dvije stotine ljudi iz Jeruzalema, *koji su bili* pozvani; i otišli su oni u svojoj jednostavnosti i nisu ništa shvaćali.

12 A Abšalom je poslao i po Ahitofela Gilonjanina, Davidova savjetnika, iz njegova grada, *baš* iz Gila, dok je on prinosio žrtve. A urota je bila jaka jer se narod *koji je bio* uz Abšaloma stalno povećavao.

David bježi iz Jeruzalema

13 Tada je k Davidu stigao glasnik govoreći: "Srca ljudi iz Izraela su uz Abšaloma."

14 Nato je David rekao svim svojim slugama koji *su bili* s njim u Jeruzalemu: "Ustanite pa da pobjegnemo! Jer *inače* nećemo pobjeći od Abšaloma. Požurite se otići, da nas odjednom ne sustigne te ne svali na nas zlo i ne potuče grad oštricom mača!"

15 Nato su kraljeve sluge rekle kralju: "Evo, sluge tvoje *su spremne učiniti* što god odredi naš gospodar kralj!"

16 I kralj je izašao i svi njegovi dvorani za njim. A kralj je ostavio deset žena koje su bile inoče da čuvaju dvor.

17 I kralj je otišao i sav narod za njim te su se zadržali na nekom mjestu koje je bilo podalje.

18 I sve sluge njegove prošle su pokraj njega; i svi Kerećani i svi Pelećani i svi Gitajci, šest stotina ljudi koji su pošli za njim iz Gata, prošli su pred kraljem.

19 Tada je kralj rekao Itaju Gitijcu: "Zašto i ti ideš s nama? Vрати se u svoje mjesto i ostani kod kralja! Jer *si* ti tuđinac pa i prognanik.

20 Pošto si došao *tek* jučer, zar da te ja danas vodim gore i dolje s nama? Budući da ja idem gdje mogu, vrati se i odvedi svoju braću natrag; *neka* milosrđe i istina *budu* s tobom!"

21 Ali je Itaj odgovorio kralju i rekao: "*Neka* GOSPOD živi i *neka* moj gospodar kralj živi, zasigurno na kojem god mjestu bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, baš ondje će biti i tvoj sluga!"

22 Nato je David rekao Itaju: "Idi i prođi!" I Itaj Gitijac je prošao i svi ljudi njegovi i svi maleni njegovi *koji su bili* s njim.

23 I sva je zemlja plakala snažnim glasom i sav je narod prošao. Zatim je i kralj prošao potok Kidron pa je i sav narod prošao prema putu u pustinju.

24 I evo, i Sadok i svi Leviti bili s njim *te* su nosili Kovčeg saveza Božjega. I oni su spustili Kovčeg Božji, a Abijatar je uzašao sve dok sav narod nije prestao prelaziti iz grada.

25 Tada je kralj rekao Sadoku: "Ondesi natrag u grad Kovčeg Božji. Ako nađem naklonost u očima GOSPODNJIM, on će me dovesti natrag i pokazati mi i *njega* i njegovo obitavalište.

26 A ako kaže ovako: 'Ne sviđaš mi se', evo me, *neka* učini sa mnom što se njemu čini dobro!"

27 Još je kralj rekao svećeniku Sadoku: "*Nisi* li ti vidovnjak? Vratite se u grad u miru, *vi* i vaša dva sina s vama; tvoj sin Ahimaas i Abijatarov sin Jonatan.

28 Gledajte, ja ću se zadržati na ravnici pustinje sve dok od vas ne dođe riječ da mi *to* potvrdi."

29 Stoga su Sadok i Abijatar odnijeli Kovčeg Božji natrag u Jeruzalem pa su se ondje zadržali.

30 A David se uspinjao po usponu na Maslinsku *goru* te je plakao dok se uspinjao i glava mu je bila pokrivena i išao je bosonog; i *iz* svega naroda koji *je bio* s njim svatko je pokrio glavu svoju te su se uspinjali i plakali dok su se uspinjali.

31 Tada je *netko* rekao Davidu govoreći: "Ahitofel *je* među urotnicima s Abšalomom." Nato je David rekao: "GOSPODE, molim te, preokreni Ahitofelov savjet u ludost!"

32 I dogodilo se, *kad* je David došao na vrh *gore*, gdje je Bogu iskazivao štovanje, da mu je, gle, došao u susret Hušaj Arhijac razdrtog ogrtača i glave posute zemljom.

33 Njemu je David rekao: "Ako prijedeš sa mnom, onda ćeš mi biti na teret.

34 No ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Kralju, ja ću biti tvoj sluga, *kao* što sam ja dosada *bio* sluga tvoga oca, tako ću sada *biti* i tvoj sluga', onda ćeš moći za mene osujetiti Ahitofelov savjet.

35 Neće li ondje s tobom *biti* svećenici Sadok i Abijatar? Stoga će biti tako, *da* ono što budeš čuo iz kraljevog dvora, trebaš to reći svećenicima Sadoku i Abijataru.

36 Evo, s njima *su* ondje i dva njihova sina, Ahimaas, Sadokov *sin* i Jonatan, Abijatarov *sin*: po njima mi javljajte sve ono što čujete."

37 Tako je Hušaj, Davidov prijatelj, došao u grad, a Abšalom je došao u Jeruzalem.

POGLAVLJE 16

David i Siba

1 A kad je David prešao malo preko vrha *brda*, gle, došao mu je u susret Siba, sluga Mefibošetov, s jednim parom osamarenih magaraca, a na njima dvije stotine *hljebova* kruha i stotinu grozdova suhog grožđa te stotinu ljetnih plodova i mijeh vina.

2 Nato je kralj upitao Sibiu: "Što ćeš s time?" A Siba je odgovorio: "Magarci *neka budu* za kraljeve dvorane, za jahanje, a kruh i ljetni plod momcima za jelo, te vino za piće onima koji se izmore u pustinji."

3 Nato je kralj rekao: "A gdje *je* sin tvoga gospodara?" A Siba je rekao kralju: "Gle, boravi u Jeruzalemu jer je rekao: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'"

4 Tada je kralj rekao Sibi: "Evo, sve što je *pripadalo* Mefibošetu, tvoje *je*." A Siba je rekao: "Ponizno te zaklinjem *da* bih našao milost u očima tvojim, moj gospodaru kralju!"

Šimej proklinje Davida

5 A kad je kralj David došao do Bahurima, gle, odande je izašao čovjek od roda doma Šaulova po imenu Šimej, sin Gerin. Izlazio je i dok je išao neprestano je proklinjao.

6 I bacao je kamenje na Davida i na sve sluge kralja Davida, kome je sav narod i svi junaci *bili* na desnoj i lijevoj strani.

7 A Šimej je ovako govorio dok je proklinjao: "Odlazi, odlazi, ti čovječe okrvavljenih *ruku* i čovječe Belijalov!"

8 GOSPOD je okrenuo na tebe svu krv doma Šaulova, na čijem si se mjestu ti zakraljio. I predao je GOSPOD kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu, i evo, u svojoj *si* opačini zato što *si* jedan čovjek okrvavljenih *ruku*."

9 Tada je Zerujin sin Abišaj rekao kralju: "Zašto da ovaj crknuti pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti mi, molim te, da odem prijeko i da mu skinem glavu!"

10 A kralj je rekao: "Što ja imam s vama, sinovi Zerujini? Pustite mu da tako proklinje jer mu je GOSPOD rekao: 'Proklinje Davida!', tko onda *može* reći: 'Zašto tako činiš?' "

11 Nato je David rekao Abišaju i svim svojim slugama: "Evo, moj sin koji je izašao iz moje nutrine traži moj život; koliko li više sada *ovaj* Benjaminovac *to želi učiniti!* Pustite ga, i neka proklinje jer mu je GOSPOD *to* naložio.

12 Možda će biti da će GOSPOD pogledati na moju nevolju te da će mi GOSPOD uzvratiti dobrim za njegovo današnje proklinjanje."

13 I kako je David sa svojim ljudima išao putem, Šimej je išao po brdovitoj strani nasuprot njemu, i proklinjao je dok je išao te je bacao kamenje na njega i dizao prašinu.

14 A kralj i sav narod koji je bio s njim, stigao je umoran te su se ondje okrijepili.

Abšalom ulazi u Jeruzalem

15 A Abšalom i sav narod, ljudi iz Izraela došli su u Jeruzalem; i Ahitofel s njima.

16 I dogodilo se, kad je Hušaj Arhijac, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, da je Hušaj rekao Abšalomu: "Živio kralj! Živio kralj!"

17 Tada je Abšalom rekao Hušaju: "*Je li* to tvoja dobrota prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim prijateljem?"

18 A Hušaj je rekao Abšalomu: "Ne, nego koga izabere GOSPOD i ovaj narod i svi ljudi iz Izraela, njegov ću biti i s njim ću ostati.

19 A uz to: kome da služim? Zar da ne *služim* pred sinom njegovim? Kako sam

služio pred ocem tvojim, tako ću biti pred tobom."

20 Nato je Abšalom rekao Ahitofelu: "Dajte vaš savjet, što da činimo?"

21 I Ahitofel je rekao Abšalomu: "Uđi k inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju dvor; tada će sav Izrael čuti da si se ogadio svome ocu. Nato će se ojačati ruke svih koji *su* uz tebe."

22 Tako su za Abšaloma razapeli šator na krovu dvora i Abšalom je ušao k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu.

23 A savjet kojim bi Ahitofel savjetovao u ono dane *bio je* kao da netko traži proročanstvo od Boga; takav *je bio* svaki Ahitofelov savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

POGLAVLJE 17

Hušaj spašava Davida

1 Štoviše Ahitofel je rekao Abšalomu: "Dopusti da sada izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i krenem u potjeru za Davidom još ove noći.

2 I navalit ću na njega dok *je* još umoran i oslabljenih ruku. Zatim ću ga uplašiti i razbježat će se sav narod koji je s njim. Tada ću ubiti samoga kralja.

3 A sav narod dovest ću natrag k tebi. *Vratiti* čovjeka koga ti tražiš *je* kao vratiti sve. *Tako* će sav narod biti u miru."

4 I ova besjeda se jako svidjela Abšalomu i svim starješinama Izraelovim.

5 Nato je Abšalom rekao: "Pozovite sada i Hušaja Arhijca pa da isto tako čujemo što on govori!"

6 I kad je Hušaj došao k Abšalomu, Abšalom mu je rekao govoreći: "Ahitofel je govorio na ovaj način. Hoćemo li učiniti *prema* njegovoj besjedi? Ako li ne, ti govori!"

7 A Hušaj je rekao Abšalomu: "Savjet što ga je dao Ahitofel ovaj put nije dobar."

8 "Jer", rekao je Hušaj, "ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi, da *su* oni junaci i da *su* razbješnjeni u dušama svojim kao medvjedica kojoj su u polju ugrabili njezine mlade. A tvoj je otac ratnik i neće noćiti s narodom.

9 Gle, on se sada krije u nekakvoj jami ili na nekakvom *drugom* mjestu. I dogodit će se, ako u početku bude pao netko od njih, da će svaki koji to čuje reći: "Dogodio se pokolj među ljudima koji slijede Abšaloma."

10 Tada će i onaj *koji je* junak, čije *je* srce kao srce lava, sasvim utrnuti. Jer sav Izrael zna da *je* tvoj otac junak i da *su oni* koji *su* uz njega hrabri ljudi.

11 Stoga savjetujem neka se sav Izrael glavninom okupi oko tebe, od Dana sve do Beeršebe, u mnoštvu kao što je pijeska koji *je* pored mora te da ti osobno odeš u boj.

12 Tako ćemo mi poći na njega u ono mjesto gdje ga možemo naći pa ćemo se spustiti na njega kao što rosa pada na zemlju. A od njega i od ljudi koji su s njim neće ostati više nijedan.

13 Štoviše ako li se povuče u neki grad, onda će sav Izrael donijeti užad do toga grada pa ćemo ga povlačiti do rijeke, sve dok se više ni kamenčića ne nađe ondje."

14 Tada su Abšalom i svi ljudi iz Izraela rekli: "Bolji je savjet Hušaja Arhijca nego savjet Ahitofelov." Jer je GOSPOD bio odlučio da osujeti dobar Ahitofelov savjet s namjerom da GOSPOD može svaliti zlo na Abšaloma.

15 Zatim je Hušaj rekao svećenicima Sadoku i Abijataru: "Tako i tako je Ahitofel savjetovao Abšaloma i starješine Izraelove, a ja sam savjetovao tako i tako.

16 Stoga sada brzo šalžite *glasnike* i recite Davidu govoreći: "Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi prijeko

da ne bude progutan kralj i sav narod koji *je* s njim.' "

17 A Jonatan i Ahimaas ostali su kod Enrogela; pošto nisu smjeli biti viđeni kako dolaze u grad pa je neka djevojčura dolazila i dojavljivala im, a oni su odlazili i dojavljivali kralju Davidu.

18 Ipak opazio ih je neki momak te dojavio Abšalomu. No njih obojica žurno su otišli i došli u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu koji je u svom dvorištu imao zdenac u koji su se oni spustili.

19 A žena je uzela i prostrla pokrivač preko otvora zdenca te prosula smrvljenog zrnja po njemu, pa se ništa nije doznalo.

20 I kad su Abšalomove sluge došle su k toj ženi u kuću, upitali su: "Gdje *je* Ahimaas i Jonatan?" A žena im je rekla: "Prešli su preko potoka s vodom." I pošto su ih tražili i nisu ih mogli naći, vratili su se u Jeruzalem.

21 I dogodilo se, nakon što su oni otišli, da su oni izašli iz zdenca te otišli i dojavili kralju Davidu. I rekli su Davidu: "Ustanite i brzo prijedite preko vode, jer je tako Ahitofel savjetovao protiv vas."

22 Tada je David ustao i sav narod što *je bio* s njim te su prešli preko Jordana; do jutarnjeg svjetla više nije preostalo nijednoga od njih koji nije prešao preko Jordana.

23 A kad je Ahitofel vidio da se nije slijedilo njegov savjet, osamario je *svoga* magarca te ustao i usmjerio ga domu prema svojoj kući u svoj grad. Zatim je uredio svoj dom te se objesio i umro. I bio je pokopan u grobnici njegova oca.

24 Tada je David došao u Mahanaim. A Abšalom je prešao preko Jordana, on i svi ljudi iz Izraela s njim.

25 Zatim je Abšalom postavio Amasu za zapovjednika vojske umjesto Joaba. A Amasa *je bio* sin nekoga čovjeka po imenu

Jitra, Izraelaca, koji je ušao k Abigaili, kćeri Nahaševoj, sestri Zeruje, Joabove majke.

26 Tako su se Izrael i Abšalom utaborili u zemlji gileadskoj.

27 I dogodilo se, kad je David došao u Mahanajim, da su Šobi, sin Nahašev iz Rabe sinova Amonovih, i Makir, sin Amielov iz Lodebra, i Barzilaj, Gileadanin iz Rogelima,

28 donijeli postelje i posude i zemljane posude i pšenicu i ječam i brašno i prženo zrnje i bob i leću i pržene *mahunarke*,

29 i med i maslac i ovce i kravlji sir za Davida i za narod koji *je bio* s njim da jedu. Jer su rekli: "Narod je gladan i umoran i žedan u toj pustinji."

POGLAVLJE 18

Abšalom ubijen

1 Tada je David pobrojio narod koji je bio s njim pa je postavio nad njima tisućnike i satnike.

2 Zatim je David otposlao jednu trećinu naroda pod rukom Joaba i jednu trećinu pod rukom Abišaja, sina Zerujina, brata Joabova, a jednu trećinu pod rukom Itaja Gitijca. Nato je kralj rekao narodu: "I ja ću zasigurno ići osobno s vama."

3 Ali mu je narod odgovorio: "Ti nemoj ići. Jer ako mi pobjegnemo, oni se neće zbog nas zabrinuti, niti ako i pola od nas izgine, neće se oni zbog nas zabrinuti. No sada, *ti si* vrijedan kao nas deset tisuća. Stoga je sada bolje da nam priskačeš u pomoć iz grada."

4 Nato im je kralj rekao: "Učinit ću što se vama čini bolje." I kralj je stao na stranu kod gradskih vrata i sav je narod izašao po stotinama i po tisućama.

5 Zatim je kralj zapovjedio Joabu, Abišaju i Itaju govoreći: "*Postupajte* blago radi mene s mladićem Abšalomom!" I sav je narod čuo kad je kralj dao nalog svim zapovjednicima u vezi Abšaloma.

6 Tako je narod izašao u polje nasuprot Izraelu i bitka se dogodila u Efrajimovoj šumi.

7 Ondje je narod Izraelov bio potučen pred slugama Davidovim; i ondje se dogodio veliki pokolj onoga dana: dvadeset tisuća *mrtvih*.

8 Jer se boj ondje proširio po licu te cijele zemlje; i šuma je proždrla onoga dana više ljudi nego što *ih* je proždri mač.

9 A Abšalom je susreo Davidove sluge. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga je došla pod debele grane velikog hrasta, pa mu je glava zapela na hrastu i on ostao visjeti između neba i zemlje, a mazga koja *je bila* ispod njega otišla je dalje.

10 A neki čovjek je *to* vidio i dojavio Joabu te rekao: "Evo, vidio sam Abšaloma gdje visi na jednom hrastu."

11 Nato je Joab rekao čovjeku koji mu je *to* dojavio: "Evo, ti si *ga* vidio pa zašto ga nisi ondje sastavio sa zemljom? Tada bih ti dao deset srebrnih *šekela* i jedan pojas!"

12 Ali čovjek je rekao Joabu: "Makar da ja u svoju ruku primim tisuću srebrnih *šekela*, *još uvijek* ne bih digao ruku svoju na kraljeva sina! Jer smo na svoje uši čuli kako je kralj naložio tebi i Abišaju i Itaju govoreći: 'Pazite da nitko ne *dira* mladića Abšaloma!'"

13 Inače bi trebao izvesti obmanu protiv vlastitog života; jer nema ništa što kralju ostaje skriveno, a i ti sâm bi se postavio protiv mene."

14 Nato je Joab rekao: "Neću se tako zadržavati s tobom!" Zatim je uzeo tri stelice u svoje ruke te ih je odapeo u srce Abšalomu, dok *je još bio* živ nasred hrasta.

15 Nato su deseterica momaka, štitonoša Joabovih okružili te udarili Abšaloma i pogubili ga.

16 Tada je Joab zatrubio u trubu pa se narod počeo vraćati iz potjere za Izraelom; jer je Joab zaustavio narod.

17 Zatim su uzeli Abšaloma i bacili ga u veliku jamu u šumi te su na njega navalili jako veliku gomilu kamenja. I sav je Izrael pobjegao svaki u svoj šator.

18 A Abšalom je *još* za svojega života bio uzeo i sebi postavio stup, koji *je* u Kraljevoj dolini, jer je rekao: "Nemam sina da sačuva spomen mome imenu." I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se on do dana današnjega zove "Abšalomovo mjesto".

David je čuo o Abšalomovoj smrti

19 Tada je Ahimaas, sin Sadokov, rekao: "Dopusti da sada otrčim i odnesem kralju vijesti kako mu je GOSPOD dao osvetu nad njegovim neprijateljima."

20 A Joab mu je rekao: "Ti danas ne trebaš nositi vijesti, nego ćeš nositi vijesti drugi dan; danas ne trebaš nositi vijesti zato što je kraljev sin umro."

21 Zatim je Joab rekao Kušiju: "Idi reci kralju što si vidio!" Tada se Kuši poklonio Joabu i otrčao.

22 Nato je Ahimaas, sin Sadokov još jednom rekao Joabu: "Ma bilo kako, molim te, dopusti mi da i ja otrčim za Kušijem." A Joab je rekao: "Zašto da i ti trčiš, sine moj, pošto ti nemaš spremne vijesti?"

23 "Ma bilo kako", *rekao je* "dopusti mi da otrčim!" A on mu je rekao: "Trči!" Nato je Ahimaas otrčao putem po ravnici i pretekao Kušija.

24 A David je sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se popeo na krov iznad vrata, na zidine. Zatim je podigao oči svoje i pogledao i ugledao nekog čovjeka kako trči sâm.

25 Zatim je stražar povikao i javio kralju. A kralj je rekao: "Ako je sâm, vijesti *su* u

ustima njegovim." I on je dolazio brzo i približio se.

26 Uto je stražar ugledao drugoga čovjeka kako trči. I stražar je pozvao vratara i rekao: "Pogledaj *drugoga* čovjeka kako trči sâm!" Nato je kralj rekao: "I on nosi vijesti."

27 Tada je stražar rekao: "Ja mislim da je trk prvoga poput trka Ahimaasovog, sina Sadokova." A kralj je rekao: "On je dobar čovjek, i dolazi s dobrim vijestima."

28 Zatim je Ahimaas pozvao kralja i rekao: "Dobro je!" Nato je pao licem svojim na zemlju pred kralja i rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, tvoj Bog, koji je predao ljude što su digli ruku svoju na moga gospodara kralja!"

29 Tada je kralj upitao: "Je li dobro mladić Abšalom?" A Ahimaas je odgovorio: "Kad je Joab poslao kraljevog slugu i *mene*, slugu tvoga, vidio sam veliki metež, ali ne znam što je bilo."

30 Nato *mu* je kralj rekao: "Makni se i stani tamo!" On se je maknuo i stao.

31 I gle, došao je Kuši. Uto je Kuši rekao: "Vijesti, moj gospodaru kralju: jer se GOSPOD danas osvetio svima koji su ustali na tebe."

32 A kralj je upitao Kušija: "Je li dobro mladić Abšalom?" A Kuši je odgovorio: "Neprijatelji moga gospodara kralja i svi koji se dižu na tebe da *ti* nanesu štetu, neka budu kao što je *taj* mladić!"

33 Nato je kralj zadržao te se popeo u odaju nad gradskim vratima i zaplakao; i dok se penjao ovako je govorio: "Sine Abšalome, sine moj! Sine moj Abšalome! Daj Bože da sam ja umro za tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!"

POGLAVLJE 19

Joab kori Davida

1 I to je bilo dojavljeno Joabu: "Evo, kralj plače i tuguje za Abšalomom."

2 I pobjeda se u onaj dan bila *pretvorila* u žalost za sav narod, jer je narod čuo u onaj dan gdje govore kako kralj tuguje za svojim sinom.

3 I toga je dana narod kradom stigao u grad, kao što kradom stiže narod koji se osramotio pošto su pobjegli iz boja.

4 I kralj je pokrio svoje lice; i zavapio je kralj jakim glasom: "Sine moj Abšalome! Abšalome, sine moj, sine moj!"

5 Tada je Joab došao kralju u kuću i rekao: "Sramotiš danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili tvoj život i živote tvojih sinova i tvojih kćeri i živote tvojih žena i živote tvojih inoča,

6 u tome što voliš svoje neprijatelje, a mrziš svoje prijatelje. Jer si ti danas objavio da ne mariš ni za kneževe ni za sluge; jer danas shvaćam da ako bi Abšalom preživio, a svi mi da smo danas poginuli, onda bi ti bio jako zadovoljan.

7 Stoga sada ustani, izađi i prijazno progovori svojim slugama; jer, kunem se GOSPODOM, ako ne izađeš, nijedan neće ostati noćas s tobom; a to će ti biti gore za tebe nego sve zlo koje te je snašlo od tvoje mladosti sve do sada."

David se vraća u Jeruzalem

8 Tada je kralj ustao i sjeo na gradska vrata. Zatim su dojavili svemu narodu govoreći: "Evo kralj sjedi na gradskim vratima." I sav je narod došao pred kralja. Jer je Izrael bio pobjegao, svatko u svoj šator.

9 I sav je narod po svim Izraelovim plemenima bio u svađi govoreći: "Kralj nas je spasio iz ruku naših neprijatelja i on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je pobjegao iz zemlje zbog Abšaloma.

10 A Abšalom koga smo pomazali nad sobom, poginuo je u boju. Stoga zašto sada

vi ne govorite ni riječi da se dovede kralja natrag?"

11 Nato je kralj David poslao k svećenicima Sadoku i Abijataru govoreći: "Recite starješinama Judinim govoreći: 'Zašto ste vi posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću, pošto je besjeda svega Izraela došla do kralja, *baš* do njegove kuće?'

12 Vi *ste* moja braća, vi *ste* moje kosti i moje meso. Zašto biste onda bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?"

13 I recite Amasi: 'Nisi li ti od moje kosti i od moga mesa? Bog neka mi tako učini i još više, ako ti preda mnom ne budeš neprestano zapovjednik nad mojom vojskom umjesto Joaba!' "

14 I priklonio je srca svih ljudi iz Jude, kao srce jednog čovjeka; tako da su poslali *ovu riječ* kralju: "Vrati se ti i sve sluge tvoje!"

15 Tako se kralj vratio i došao do Jordana. A Juda je došao do Gilgala, da bi išao susresti kralja da isprati kralja preko Jordana.

16 Tada je pohitao Šimej, sin Gerin, Benjaminovac koji *je bio* iz Bahurima, i sišao s ljudima iz Jude da susretne kralja Davida.

17 A s njim je bilo tisuću ljudi od Benjamina, i Siba, sluga Šaulova doma te njegovih petnaest sinova i njegovih dvadeset slugu s njim. I prešli su preko Jordana prije kralja.

18 I prešli su prijeko splavom da prevezu kraljev dom i da učine sve što on misli da je dobro. A Šimej, sin Gerin pao je pred kralja dok je on prelazio preko Jordan.

19 Tada je rekao kralju: "Neka mi moj gospodar ne uračuna nepravdu niti se spomeni ono što je sluga tvoj izopačeno učinio u dan kad je moj gospodar kralj izlazio iz Jeruzalema; neka to kralj ne uzima k srcu svome!

20 Jer sluga tvoj zna da sam ja sagriješio; stoga sam, evo, ja danas došao prvi iz svega doma Josipova da sidem u susret svome gospodaru kralju."

21 Ali je Abišaj, sin Zerujin progovorio i rekao: "Neće li Šimej zbog ovoga biti pogubljen, zato što je proklinjao pomazanika GOSPODNJEG?"

22 A David je rekao: "Što ja imam s vama, sinovi Zerujini, da mi danas trebate biti protivnici? Hoće li netko danas biti pogubljen u Izraelu? Jer nisam li doznao da *sam* ja danas kralj nad Izraelom?"

23 Stoga je kralj rekao Šimeju: "Nećeš poginuti!" I kralj mu se je zakleo.

24 A Mefibošet, sin Šaulov sišao je u susret kralju i on nije uređivao ni svoje noge, ni sišao svoju bradu, ni nije prao svoju odjeću od onoga dana kad je kralj otišao sve do dana kad je *opet* došao u miru.

25 I dogodilo se, kad je on iz Jeruzalema došao u susret kralju, da mu je kralj rekao: "Zašto nisi pošao sa mnom, Mefibošete?"

26 A on je odgovorio: "Gospodaru moj, kralju, moj me je sluga prevario. Jer je sluga tvoj rekao: 'Osamari mi magarca da jašem na njemu i pođem do kralja!' Zato što *je* sluga tvoj hrom.

27 A on je oklevetao tvoga slugu kod moga gospodara kralja. Ali *je* moj gospodar kralj kao anđeo Božji: stoga čini *što je* dobro u tvojim očima.

28 Jer sav dom oca mojega nije bio ništa nego mrtvaci pred mojim gospodarom kraljem, a ti si postavio svoga slugu među one koji jedu za tvojim stolom. Stoga kakvo ja još imam pravo da još vapim kralju?"

29 A kralj mu je rekao: "Zašto još govoriš o tvom slučaju? Rekao sam: ti i Siba podijelite zemlju!"

30 Nato je Mefibošet rekao kralju: "Ma, neka uzme sve, pošto se moj gospodar kralj vratio u miru u svoj vlastiti dom!"

31 I Barzilaj Gileadčanin došao je iz Rogelima i prešao Jordan s kraljem kako bi ga ispratio preko Jordana.

32 A Barzilaj je bio vrlo vremešan čovjek, *i to* osamdeset godina star. I priskrblijavao je opskrbu kralju dok je on boravio u Mahanajimu jer *je bio* vrlo velik čovjek.

33 Tada je kralj rekao Barzilaju: "Ti prijedi sa mnom i ja ću te u hraniti kod sebe u Jeruzalemu."

34 A Barzilaj je rekao kralju: "Koliko dugo ću još živjeti da trebam uzaći s kraljem u Jeruzalem?"

35 Ja sam danas osamdeset godina star; pa mogu li još raspoznavati između dobra i zla? Može li tvoj sluga osjetiti ukus onoga što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto da onda tvoj sluga još bude na teret mome gospodaru kralju?

36 Tvoj će sluga samo malo prijeći preko Jordana s kraljem i zašto bi mi kralj uzvratio takvom nagradom?

38 Dopusti sluzi svome, molim te, da se vrati, da mogu umrijeti u svom gradu *te da budem pokopan* kod groba oca svoga i majke svoje. Ali evo tvoga sluge Kimhama; neka on prijeđe s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini što se tebi čini dobro!"

38 I kralj je odgovorio: "Neka onda Kimham prijeđe sa mnom, a ja ću mu učiniti što se tebi bude učinilo dobro i što god me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe."

39 Zatim je sav narod prešao preko Jordana. A kad je kralj prešao, kralj je poljubio Barzilaja i blagoslovio ga te se on vratio u svoje mjesto.

40 Tada je kralj otišao dalje prema Gilgalu, a Kimham je otišao dalje s njime. I sav je

narod iz Jude pratio kralja, pa i polovica naroda Izraelova.

41 I gle, svi ljudi iz Izraela došli su do kralja te rekli kralju: "Zašto su te naša braća, ljudi iz Jude, ukrali, pa preveli preko Jordana *i* kralja i njegov dom i sve Davidove ljude s njim?"

42 A svi ljudi iz Jude odgovorili su ljudima iz Izraela: "Zato što *je* kralj nama bliski rod. Zašto se onda ljutiš zbog toga? Jesmo li ikako jeli na kraljev *trošak*? Ili zar nam je podario neki dar?"

43 Tada su ljudi iz Izraela odgovorili ljudima iz Jude te rekli: "Mi imamo deset udjela na kralja i isto tako mi imamo više *prava* na Davida nego vi. Zašto ste nas prezreli, da naš savjet nije bio prvi kad je trebalo natrag dovesti našeg kralja?" Ali riječi ljudi iz Jude bile su žešće od riječi ljudi iz Izraela.

POGLAVLJE 20

Šebina pobuna

1 I dogodilo se da je ondje bio Belijalov čovjek po imenu Šeba, sin Bikrijeva, Benjaminovac. I on je zatrubio u trubu i rekao: "Mi nemamo dio kod Davida ni nemamo baštinu kod sina Jišajeva! Svaki svome šatoru, Izrael!"

2 Tako su svi ljudi iz Izraela uzlazili od Davida *i počeli* slijediti Šebu, sina Bikrijeva; no ljudi iz Jude prionuli su uz svoga kralja, od Jordana sve do Jeruzalema.

3 Zatim se David vratio u svoju dvor u Jeruzalem. Tada je kralj uzeo deset žena, svojih inoča koje je bio ostavio da čuvaju dvor te ih stavio pod stražu. I hranio ih je, ali nije ulazio k njima. Tako su one bile zatvorene sve do dana svoje smrti, živeći u udovištvu.

4 Tada je kralj rekao Amasi: "Sakupi mi ljude iz Jude u tri dana, a i ti budi ovdje nazočan!"

5 Tako je Amasa otišao da sakupi *ljude iz Jude*, ali se zadržao duže od određenog vremena koje mu je on bio odredio.

6 Tada je David rekao Abišaju: "Sada će nam Šeba, sin Bikrijeva, učiniti više štete nego *je učinio* Abšalom. Uzmi ti slugu svoga gospodara i kreni u potjeru za njim da ne stekne sebi tvrde gradove i ne pobjegne nam!"

7 I za njim su izašli Joabovi ljudi i Kerećani i Pelećani i svi junaci; i izašli su oni iz Jeruzalema da krenu u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

8 Kad *su bili* kod Velikoga kamena koji *je u* Gibeonu, Amasa je došao pred njih. A Joabova odjeća koju je imao na sebi bila je pripasana na njemu, a preko nje pojas s mačem pripasanim uz bokove njegove u koricama; i kako je krenuo napred, *mač* je ispao.

9 Tada je Joab rekao Amasu: "Jesi li ti zdravo, brate moj?" Nato je Joab uhvatio Amasu desnom rukom za bradu da ga poljubi.

10 No Amasa nije obratio pažnju na mač koji *je bio* Joabovoj ruci; tako ga je on udario njime u peto *rebro* i prosuo mu utrobu na zemlju, i nije ga ponovo udario, te je ovaj poginuo. Zatim su Joab i Abišaj, brat njegov krenuli u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

11 A jedan je od Joabovih ljudi ostao uz njega i rekao: "Onaj kome je omilio Joab i onaj koji *je* za Davida, *neka taj pođe* za Joabom!"

12 A Amasa se valjao u krvi nasred glavnog puta. I kad je onaj čovjek vidio da se sav narod zastao, odvuкао je Amasu s glavnog puta u polje i bacio preko njega platno pošto je vidio da je zastajao svaki koji pored njega prolazi.

13 Kad je on bio uklonjen s glavnog puta, sav je narod krenuo dalje za Joabom, kako

bi pošli u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

14 I prošao je on kroz sva plemena Izraelova sve do Abela i do Betmaake i *kroz sve* Birijce. Zatim su se sakupili zajedno pa su i oni pošli za njim.

15 I došli su i opkolili ga u Abelu Betmaakskom te su nasprama gradu nasuli nasip koji je stajao u prokopu. Tada je sav narod koji *je bio* s Joabom počeo razbijati zid da ga sruši.

16 Tada je jedna mudra žena zavapila iz grada: "Čujte! Čujte! Molim vas, recite Joabu: 'Priđi ovamo, da mogu razgovarati s tobom!' "

17 A kad je on prišao k njoj, žena je upitala: "*Jesi li ti* Joab?" A on je odgovorio: "Ja *sam taj*." Nato mu je ona rekla: "Poslušaj riječ sluškinje svoje!" A on je odgovorio: "Ja slušam."

18 Tada je rekla govoreći: "Davno su običavali reći govoreći: 'Zasigurno treba tražiti *savjet* kod Abela' i tako su završili *slučaj*."

19 Ja sam *jedna od onih koje su* miroljubljive i vjerne u Izraelu. Ti tražiš da se uništiti jedan grad i jedna majka u Izraelu. Zašto gutaš baštinu GOSPODNJU?"

20 Nato je Joab odgovorio i rekao: "Daleko od toga, daleko to bilo od mene da ja želim progutati ili uništiti!"

21 Nije to takav slučaj, nego je jedan čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, sin Bikrijeva, podigao ruku svoju na kralja, *baš* na Davida. Predajte samo njega pa ću ja otići od grada!" Tada je žena rekla Joabu: "Evo, glava njegova bit će ti bačena preko zida!"

22 Zatim je ta žena otišla k svemu narodu u mudrosti svojoj. Tada su odsjekli glavu Šebi, sinu Bikrijevu te su je bacili Joabu. Nato je on zatrubio u trubu te su se povukli

od grada, svaki u svoj šator. A Joab se vratio kralju u Jeruzalem.

23 A Joab *je bio* nad svom vojskom Izraelovom. A Benaja, sin Jehojadin *bio je* nad Kerećanima i Pelećanima.

24 A Adoram *je bio* nad dankom. A Jehošafat, sin Ahiludov *bio je* zapisničar.

25 A Ševa *je bio* pisar. A Sadok i Abijatar *bili su* svećenici.

26 A i Ira Jairanin bio je glavar kod Davida.

POGLAVLJE 21

David se osvećuje Gibeoncima

1 Tada je u dane Davidove tri godine trajala glad, godinu za godinom. Tada je David zatražio *savjet* od GOSPODA. I GOSPOD je odgovorio: "*To je* zbog Šaula i zbog *njegovog* krvoločnog doma, zato što je pogubio Gibeonce."

2 Nato je kralj sazvao Gibeonce i rekao im; (a ti Gibeonci nisu *bili* od sinova Izraelovih nego od ostatka Amorejaca, a njima su se sinovi Izraelovi bili zakleli, no Šaul je tražio da ih pogubi, u svojoj revnosti za sinove Izraelove i Judu.)

3 Zato je David rekao Gibeoncima: "Što da učinim za vas? I čime da izvršim pomirenje da biste vi mogli blagosloviti baštinu GOSPODNJU?"

4 Tada su mu Gibeonci rekli: "Ne želimo imati ni srebra ni zlata od Šaula ni od doma njegova, niti nam treba da se pogubi bilo koji čovjek u Izraelu." Nato im je on rekao: "Što vi kažete, učinit ću *to* za vas."

5 A oni su odgovorili kralju: "Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao protiv nas da nas uništi tako da ne ostanemo ni u kojem Izraelovom području,

6 neka nam se od njegovih sinova preda sedam ljudi da ih objesimo pred GOSPODOM u Gibei *koja pripada* Šaulu, *koga je* GOSPOD bio izabrao." Nato je kralj rekao: "Ja ću *ih* predati."

7 No kralj je poštedio Mefibošeta sina Jonatana, sina Šaulova, zbog zakletve GOSPODNJE *koja je bila* između njih, između Davida i Jonatana, sina Šaulova.

8 Ali je kralj uzeo dvojicu sinova Rispe, kćerke Ajine, koje je ona rodila Šaulu, Armonija i Mefibošeta, i svih pet sinova Mikale, kćerke Šaulove, koje je ona rodila Adrielu, sinu Barzilaja Meholaćanina.

9 I on je njih predao u ruke Gibeoncima, a oni su ih objesili na brdu pred GOSPODOM. I sva su sedmorica pala zajedno, a bili su pogubljeni u danima žetve, u prvim *danima*, na početku žetve ječma.

10 Tada je Rispa, kći Ajina, uzela kostrijet i prostrla je za sebe na stijeni, od početka žetve sve dok voda s neba nije kapala na njih, i nije dopuštala pticama nebeskim da počivaju na njima danju ni poljskim zvijerima noću.

11 I dojavljeno je to Davidu što je učinila Rispa, kći Ajinaa, Šaulova inoča.

12 Zatim je David otišao i uzeo Šaulove kosti i kosti Jonatana njegova sina od ljudi iz Jabešgileada, koje su oni bili ukrali s ulice u Betšanu, gdje su ih Filistejci objesili kad su Filistejci pogubili Šaula u Gilboi.

13 Zatim je prenio odande Šaulove kosti i kosti Jonatana, sina njegova; i pridružili su *ih* kostima onih koji su bili obješeni.

14 I pokopali su kosti Šaulove i *kosti* Jonatana, sina njegova u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobnici Kiša, oca njegova. I izvršili su sve što je kralj zapovjedio. A nakon toga, Bog se zauzeo za zemlju.

Rat s Filistejcima

15 Nadalje Filistejci su još jednom iznova zaratili s Izraelom. I sišli su David i sluge njegove i borili se protiv Filistejaca; i David se umorio.

16 Tada je Išbibenob, koji je bio od sinova divova, čije je koplje *imalo* težinu tri stotine *šekela* u težini mjedi i koji je bio opasan novim *mačem*, mislio da će ubiti Davida.

17 Ali mu je Abišaj, sin Zerujin priskočio u pomoć te je udario Filistejca i ubio ga. Tada su mu se Davidovi ljudi zakleli govoreći: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljku Izraelovu!"

18 I dogodilo se nakon toga da je ponovo došlo do bitke s Filistejcima u Gobu; tada je Sibekaj Hušanin pogubio Safa, koji *je bio* od sinova divova.

19 I ponovno je došlo do bitke u Gobu s Filistejcima gdje je Elhanan, sin Jaareoregima Betlehemca pogubio *brata* Golijata Gitijca, čije je koplje *imalo* kopljaču poput tkalačkog vratila.

20 Zatim je još došlo do bitke u Gatu, gdje je bio neki čovjek *visoka* stasa: imao je taj na svakoj ruci šest prstiju i na svakoj nozi šest prstiju, dvadeset i četiri na broj. A on je također bio rođen od diva.

21 I kad je on počeo prkositi Izraelu pogubio ga je Jonatan, sin Šimeja, brata Davidova.

22 Ova četvorica su bili rođeni od diva iz Gata, a pali su od ruke Davidove i od ruke njegovih slugu.

POGLAVLJE 22

Davidova pjesma izbavljenja

1 Tada je David izgovorio GOSPODU riječi ove pjesme u dan *u koji* ga je GOSPOD izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove.

2 I rekao je: "GOSPOD *je* stijena moja i utvrda moja i izbavitelj moj;

3 Bože stijene moje, u njega ću se pouzdati, *on je* moj štit, i rog spasenja moga, moja visoka kula i moje utočište, moj spasitelj! Ti me od nasilja spašavaš.

4 Prizvat ću GOSPODA, *koji je* dostojan da bude proslavljen; tako ću biti spašen od neprijatelja svojih.

5 Kada su me valovi smrti opkolili, preplašile su me bujice bezbožnika.

6 Tuge pakla opkolile su me, zamke smrtonosne osujetile su me.

7 U tjeskobi sam svojoj prizvao GOSPODA i zavapio Bogu svome. I on je iz hrama svoga čuo glas moj, i vapaj moj *ušao je* u uši njegove.

8 Tada se zemlja potresla i uzdrhtala, temelji neba su se pokrenuli i potresli, jer se on razgnjevio.

9 Iz nosnica se njegovih dim podizao, a iz usta je njegovih oganj proždirao, ugljeglje se od toga zapalilo.

10 I nebesa je on svinuo te sišao; a tama mu *bila* pod nogama.

11 I zajahao je na kerubina te poletio; i na krilima vjetra pokazao se.

12 I postavio je mračne zaklone unaokolo sebe, vode tamne i guste oblake nebeske,

13 Od sjaja pred njim *je* ugljeglje ognjeno planulo.

14 GOSPOD je zagrmio s neba i Svevišnji je glas svoj izustio.

15 I strijele je odapeo i raspršio ih; munje i porazio ih.

16 I korita su se morska pojavila, i otkrili se temelji svijeta, od ukora GOSPODNJEGA, od bure daha iz nosnica njegovih.

17 Pokrenuo se s visine, prihvatio me; izvukao me iz voda mnogih.

18 Izbavio me od jakog neprijatelja moga i od onih koji su me mrzili; jer su bili prejaki za mene.

19 Pretekli su me u dan nesreće moje, ali mi je GOSPOD bio podrška.

20 I izveo me na prostrano mjesto, izbavio me jer sam mu omilio.

21 GOSPOD me je nagradio po pravednosti mojoj, uzvratilo mi po čistoći ruku mojih,

22 jer sam čuvao puteve GOSPODNJE, i nisam opako odstupio od Boga svojega.

23 Jer *su* svi sudovi njegove *bili* preda mnom, *kao* i odredbe njegove, nisam od njih odstupio.

24 I bio sam čestit pred njim i čuvao sam se od nepravde svoje.

25 Stoga mi je GOSPOD uzvratilo po pravednosti mojoj, po čistoći mojoj u očima njegovim.

26 S milosrdnim ti ćeš biti milosrdan, i sa čestitim čovjekom ti ćeš biti čestit.

27 Sa čistim ti ćeš biti čist, a s prkosnima ti ćeš biti neprijatan.

28 I narod potlačeni ti ćeš spasiti; ipak *su* oči tvoje na nabusitima, *da ih* možeš poniziti.

29 Jer ti *si* svjetiljka moja, GOSPODE; i GOSPOD će tminu moju obasjati.

30 Jer s tobom sam jurišao na četu *neprijateljsku*, s Bogom sam svojim preko zida preskakao.

31 *A što se tiče* Boga, put *je* njegov savršen, i riječ je GOSPODNJA prokušana. On *je* zaštitnik svima koji se u njega pouzdaju.

32 Jer tko *je* Bog osim GOSPODA? Tko li *je* stijena, osim Boga našega?

33 Bog *je* jakost moja i snaga, i čini put moj savršenim.

34 On čini *da* noge moje *budu* kao u košute, i postavlja me na uzvišice moje.

35 On ruke moje za boj poučava, tako da je luk čelični polomljen mišicama mojim.

36 Ti si mi dao i štit spasenja svoga, a blagost me tvoja velikim učinila.

37 Ti si korake moje poda mnom proširio, tako da se noge moja nije okliznula.

38 Prognio sam neprijatelje svoje i uništio ih, i nisam se vratio sve dok ih nisam zatro.

39 Zatro sam ih i izranio, da se dići ne mogu; da, pali su pod noge moje.

40 Jer ti si me opasao snagom za boj; one koji su protiv mene ustali pod mene si podložio.

41 Predao si mi i šije neprijatelja mojih, da bih uništio one koji me mrze.

42 Gledali su, ali nema nikoga da spasi, *baš* k GOSPODU, ali on im nije odgovorio.

43 Tada sam ih smrvio kao prah zemaljski, zgazio sam ih kao blato na ulici, *i* raspršio sam ih.

44 Ti me izbavio i od prepiranja naroda moga, očuvao si me *da budem* poglavarom pogana, narod *koji* nisam poznavao meni će služiti.

45 Tuđinci će se meni pokoriti, čim čuju, bit će poslušni meni.

46 Tuđinci će iščeznuti i bit će prestrašeni izvan ograđenih mjesta svojih.

47 GOSPOD živi! I *neka bude* blagoslovljena stijena moja! I neka bude uzvišen Bog, stijena spasenja moga!

48 Bog *je* onaj koji me osvećuje i pod mene narode obara,

49 i koji me od neprijatelja mojih izbavlja; ti se me i nad one koji su se digli protiv mene izdigao, ti si me izbavio od čovjeka nasilnog.

50 Stoga ću ti zahvaljivati među poganima GOSPODE, i pjevat ću hvale imenu tvome.

51 *On je* kula spasenja kralju svome, i milosrđe iskazuje pomazaniku svome, Davidu, i sjemenu njegovom za sva vremena."

POGLAVLJE 23

Zadnje Davidove riječi

1 A ovo *su* posljednje Davidove riječi: "David, sin Jišajev je rekao, čovjek *koji je bio* visoko uzdignut, pomazanik Boga Jakovljeva i milozvučni psalmist Izraelov, rekao je:

2 Duh GOSPODNJI po meni je govorio, i riječ njegova *bila je* na jeziku mome.

3 Bog Izraelov je rekao, Stijena mi je Izraelova progovorila: 'Onaj koji vlada ljudima *mora biti* pravedan, vladati u strahu Božjem.

4 I *on će biti* kao jutarnja svjetlost kad sunce izlazi, kao jutro bez oblaka, kao mlada trava koja iz zemlje *niče* od sjaja poslije kiše.

5 Premda i moja kuća ne *bude* takva kod Boga: ipak je on sklopio vječan Savez sa mnom, u svemu određen i siguran. Jer *to je* sve spasenje moje, i sva *moja* želja, premda *ga* nije učinio da raste.

6 A sinovi Belijalovi bit će svi kao trnje počupani, zato što se ne mogu hvatati rukama.

7 A čovjek *koji* ih se dotiče mora se zaštititi željezom i drškom koplja; i bit će potpuno spaljeni ognjem na *tom istom* mjestu."

Davidovi junaci

8 Ovo *su* imena junaka koji je David imao: Takmonac koji je sjedio na sjedalu, poglavar među zapovjednicima; taj isti *je bio* Adino Eznićanin: *on je podignuo svoje koplje* protiv osam stotina koje je pogubio odjedanput.

9 A nakon njega *je bio* Eleazar, sin Dodonov, Ahohičanin, *jedan* od trojice junaka *koji su bili* s Davidom kad su se suprostavili Filistejcima *koji su se* ondje skupili za boj, a ljudi iz Izraela su se bili povukli.

10 On je ustao i udarao Filistejce dok mu se ruka nije umorila i *dok* mu se ruka nije ukočila uz mač. I GOSPOD je iskovao veliku pobjedu u onaj dan, te se narod vratio za njim samo da bi pokupio plijen.

11 A nakon njega *bio je* Šama, sin Ageov, Hararijac. A kad su se Filistejci skupili u četvrt, tamo gdje je bio komad zemlje pun leće, narod je pobjegao ispred Filistejaca.

12 No on je stajao usred te zemlje i obranio je i pobio Filistejce. Tako je GOSPOD iskovao veliku pobjedu.

13 A trojica između tridesetorice poglavara u vrijeme žetve spustila su se i došla k Davidu u Adulamsku špilju; a jedna filistejska četa utaborila se u Refaimskoj dolini.

14 A David je tada bio u utvrdi, a filistejski garnizon bio je tada u Betlehemu.

15 Tada je David *nešto* zaželio i rekao: "O, kad bi me netko napojio vodom iz Betlehenskoga studenca što je kod gradskih vrata?"

16 Tada su ta tri junaka prodrli kroz filistejsku vojsku i, zahvatili vode iz Betlehenskog studenca što *je bio* kod gradskih vrata, te je uzeli i donijeli je Davidu. Ali on je nije htio popiti, nego ju je izlio za GOSPODA.

17 Zatim je rekao: "Daleko neka je to od mene, GOSPODE, da to učinim! *Nije li to* krv ovih ljudi koji su išli izlažući svoj život? Stoga je nije htio piti. To je ono što su učinila ta tri junaka.

18 A Abišaj, Joabov brat, sin Zerujin, *i on* je bio poglavar nad trojicom. I on je podigao svoje koplje na tri stotine te ih pobio i stekao si ime među trojicom.

19 Nije li on bio najčasniji od trojice? Stoga je on bio njihov zapovjednik, ali nije dostigao onu *prvu* trojicu.

20 I Benaja, sin Jehojadin, sin junaka iz Kabseela, učinio je mnoga djela. On je pogubio dva čovjeka nalik na lava iz Moaba; isto tako je on u vrijeme snjegova sišao i ubio lava usred jame.

21 Ubio je on i nekog Egipćanina, čovjeka stasita. A Egipćanin je imao koplje u svojoj ruci, no on se spustio do njega sa štapom te je istrgnuo koplje iz Egipćaninove ruke pa ga pogubio njegovim vlastitim kopljem.

22 To *sve* je učinio Benaja, sin Jehojadin i stekao ime među tri junaka.

23 Bio je časniji od tridesetorice, ali onu prve trojicu nije dostigao. I David ga je postavio nad svojom stražom.

24 Asahel, brat Joabov, *bio je* jedan od tridesetorice; Elhanan, sin Dodov, iz Betlehema;

25 Šama, Harodit; Elika, Harodit;

26 Heles, Paltit; Ira, sin Ikešev, Tekoit;

27 Abiezer Anetotit; Mebunai, Hušatit;

28 Salmon, Ahohit; Mahraj, Netofatit;

29 Heleb, sin Baanin, Netofatit; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih;

30 Benaja, Piratonit; Hidaj iz Gaaških potoka;

31 Abialbon, Arbatit; Azmavet, Barhumit;

32 Eliahba, Šaalbonit; od sinova Jašenovih, Jonatan;

33 Šama, Hararit; Ahiam, sin Šararov, Hararit;

34 Elifelet, sin Ahasbajev, sina Maahatita; Eliam, sin Ahitofela Gilonita;

35 Hesraj, Karmelit; Paaraj Arbit;

36 Igal, sin Natanov, iz Sobe; Bani Gadit;

37 Selek Amonac; Nahraj, Beerotajac, štitonoša Joaba sina Zerujina;

38 Ira Itrit; Gareb Itrit;

39 Urija Hetit. U svemu: trideset i sedam.

POGLAVLJE 24

Davidov popis

1 I ponovo je srdžba GOSPODNJA planula na Izrael te potakla Davida da kaže protiv njih: "Idi, izbroji Izrael i Judu!"

2 Jer je kralj rekao Joabu, zapovjedniku vojske koji *je bio* s njim: "Prođite sada kroz sva Izraelova plemena od Dana do Beeršebe i vi prebrojite narod da znam broj tih ljudi."

3 Nato je Joab rekao kralju: "Neka sada GOSPOD, Bog tvoj, nadoda narodu još sto puta ovoliko koliko god ga ima i da *to* vide oči moga gospodara kralja; no zašto moj gospodar kralj uživa u tako nečemu?"

4 Ali kraljeva je riječ nadvladala protiv Joaba i protiv zapovjednika njegove vojske.

Tako su Joab i zapovjednici vojske otišli ispred kralja prebrojiti narod Izraelov.

5 I prešli su preko Jordana i utaborili se u Aroeru, desno od grada koji *leži* usred Gadove rijeke, nasuprot Jazeru.

6 Zatim su došli u Gilead i u zemlju Tahtimhodši; onda su došli u Danjaan, te okolo prema Sidonu.

7 Zatim su došli do Tirske tvrđave i do svih gradova Hivijaca i Kanaanaca. Onda su otišli na jug Jude, *sve* do Beeršebe.

8 Kad su tako prošli svom zemljom, stigli su u Jeruzelem po isteku devet mjeseci i dvadeset dana.

9 I Joab je predao kralju zbroj pobrojenog naroda: i u Izraelu je bilo osam stotina tisuća hrabrih ljudi vičnih maču, a ljudi iz Jude *bilo je* pet stotina tisuća muškaraca.

GOSPOD osuđuje Davidov grijeh

10 I nakon toga Davidu je počelo lupati srce što je pobrojio narod. Tada je David rekao GOSPODU: "Jako sam sagriješio što sam to učinio! Ali sada, GOSPODE, preklinjem te, ukloni nepravdu sluzi svome, jer sam jako ludo radio."

11 Već kad je David ujutro ustao, riječ je GOSPODNJA došla proroku Gadu, Davidovu vidovnjaku govoreći:

12 "Idi i reci Davidu: Ovako govori GOSPOD: 'Troje ja stavljam pred tebe, izaberi jedno od toga, da ti mogu *to učiniti!*' "

13 Tako je Gad došao k Davidu i ispričao mu pa mu rekao: "Hoćeš li da sedam godina gladi dođu na tebe i zemlju tvoju? Ili hoćeš da tri mjeseca bježiš pred svojim neprijateljima dok te oni progone? Ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada se posavjetuj i gledaj koji odgovor da uzvratim onome koji me je poslao!"

14 Nato je David rekao Gadu: "Jako sam pritisnut! Neka sada padnemo u ruke GOSPODNJE, jer *je* veliko milosrđe njegovo, i neka ne padnem u ljudske ruke!"

15 Tako je GOSPOD poslao kugu na Izraela od jutra pa do određenog vremena; i pomrlo je od naroda sedamdeset tisuća ljudi od Dana sve do Beeršebe.

16 A kad je anđeo ispružio svoju ruku na Jeruzalem da ga uništi, GOSPOD se pokajao od toga zla, pa rekao anđelu koji je uništavao narod: "Dosta je! Zaustavi sada ruku svoju!" A anđeo GOSPODNJI bio je kod gumna Araune Jebusejca.

17 Nato je David progovorio GOSPODU kad je vidio anđela koji je udario narod te rekao: "Evo, ja sam sagriješio i ja sam činio opako! Ali ove ovce, što su one učinile? Neka ruka tvoja, molim te, bude protiv mene i protiv dom oca moga!"

David gradi žrtvenik

18 I toga dana došao je Gad k Davidu i rekao mu: "Uzađi i podigni žrtvenik GOSPODU na gumnu Araune Jebusejca!"

19 I David je, po besjedi Gadovoj, uzašao kako mu je GOSPOD zapovjedio.

20 Tada je Arauna pogledao i opazio kralja i sluge njegove gdje idu prema njemu. Nato je Arauna izašao i poklonio se pred kraljem licem svojim do zemlje.

21 Zatim je Arauna upitao: "Zašto je moj gospodar kralj došao k sluzi svome?" A David je odgovorio: "Kupiti od tebe ovo gumno, da sagradim žrtvenik GOSPODU, da bi prestala pošast u narodu."

22 Nato je Arauna rekao Davidu: "Neka moj gospodar kralj uzme i prinese ono što *se* njemu *čini* dobro! Evo, *ima ovdje* volova za žrtvu paljenicu i mlatilica i volujske opreme za drvo!"

23 Sve je to Arauna, *kao* kralj, poklanio kralju!" I Arauna je rekao kralju: "GOSPOD, Bog tvoj, neka te prihvati!"

24 A kralj je rekao Arauni: "Ne, nego je doista hoću kupiti od tebe za neku cijenu; i neću GOSPODU, Bogu svome, prinositi žrtve paljenice od onoga što me nije ništa koštalo." Tako je David kupio ono gumno i volove za pedeset srebrnih šekela.

25 I David je ondje sagradio žrtvenik GOSPODU i prinio žrtve paljenice i žrtve mirotvornice. Tako se GOSPOD zauzeo za zemlju i prestala je pošast u Izraelu.